

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almenyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

EFTERÅR 1968

TH. LANGS SKOLERS SAMFUND

Redaktionel hilsen

Redaktionen sender atter en hilsen til medlemmer fjernt og nær. Det har hele tiden været os en glæde at lave dette hæfte, og sådan har vi det stadig, men vi er ved at komme ind i en rutinemæssig situation; det er en fordel, fordi meget går lettere for os end i starten. Vi håber, at læserne ved evt. indsigelser vil hjælpe os til, at rutinen ikke fører til en gold stivnen i for faste former.

Torben Berg. Jørgen Maibom. Hans Thuesen.

Seminarielektor Otto Munk tager sin afsked fra seminariet

Onsdag d. 17. april rystedes hele skolen ved meddelelsen om den tragiske bilulykke, der havde ramt Otto Munk og hans kone lige ved hjemkomsten fra deres ferierejse til Jugoslavien.

Karen Munk døde få timer efter indlæggelsen på central-sygehuset i Herning, og Otto Munk svævede i lang tid mellem liv og død efter frygtelige indre kvæstelser, indtil hans seje kondition og lægernes dygtige indsats til sidst vandt slaget. Han blev udskrevet lige før sommerferien og kommer stadig bedre til kræfter. Men i hans dejlige hus i Virklund er der så tomt, efter at Karen er borte.

Alle på skolen kendte Karen Munk og holdt af hende som det helt usædvanlige varme og levende menneske, hun var. Ved utallige fester på skolen lyste hendes strålende humør og vitalitet op. Der er næppe nogen af lærerkonerne, der i højere grad end hun deltog i livet på seminariet og på skolen i det hele taget. Vi følte så helt og uforbeholdent, at hun hørte til iblandt os, at hun var en af vore egne, og derfor – og fordi hun ligesom var den mest levende af os alle – føles hendes altfor tidlige død som en stor og tung smerte, som det næsten ikke har været til at komme over, og vi vil altid mindes hende med dyb taknemmelighed.

Otto Munk havde forlængt bestemt at tage sin afsked i sommeren 1969, når han var fyldt 67, og han havde glædet sig meget til nogle gode og rolige år i herlighederne i Virklund sammen med sin kone, efter at hendes danseskole var afhændet, så de kunne samle sig om hjemlivet efter mange års opslidende arbejdsindsats. Det bliver nu så helt anderledes, men Otto Munk har stadig livsmod i behold, så der er grund til at tro, at han trods alt kan få meget godt ud af sit otium.

Han har besluttet ikke at genoptage sit arbejde på seminariet. Der vil endnu gå en tid, før han er helt restitueret efter ulykken, og vi, der kender ham, forstår godt, at han

ikke ønsker at virke med nedsat kraft i den allersidste del af sin lærergerning. Vi må derfor affinde os med det faktum, at han *er* holdt op, og så ellers sige ham tak for mange års dygtigt og interesseret arbejde på seminariet.

Den unge lærer Munk kom hertil i 1931, da Th. Langs Seminarium så at sige havde opgivet sin jomfrustand og havde begyndt at optage også mandlige elever. Hans første gymnastikhold var på to!

Men siden efter er en lang, lang række unge vordende lærere uddannet i gymnastik og idræt under hans kyndige og inspirerende ledelse.

Otto Munk var altid på højde med det, han forlangte af sine elever. Selv i de seneste år kunne han til de unge menneskers store forbavselse og beundring vise dem udførelsen af vanskelige øvelser, som de selv havde »kikset« eller gjort forkert. Det er nok kun meget få gymnastiklærere, hvem det bliver forundt at være i form til og med den sidste undervisningstime.

Det var Otto Munk. Han slap for det, som jeg ved, han frygtede, at blive gammel og aflægs i sit arbejde. På lærerværelset var han altid et incitament, og han kunne undertiden fremsætte sine meninger i en skarp form for at sætte liv i debatten.

Foruden i legemsøvelser underviste han i geografi i præparandklasserne og i småbørnslærerindeklasserne, og der er for så vidt god mening i, at hans virksomhed standser omtrent samtidig med, at disse afdelinger er indstillet. Han ville ikke have brudt sig om i længere tid kun at undervise i ét fag.

Vi regner bestemt med, at Otto Munk jævnlige vil kigge ind til os på seminariet, så vi kan bevare kontakten med ham længe endnu. Vi kan dårligt undvære ham.

G.-N.

Seminarieret siden sidst

Kære venner!

Det festligste, jeg har oplevet siden sidst, var at fylde 60. Det havde jeg slet ikke ventet på forhånd, for det kunne jo nok give anledning til visse vemodige overvejelser. Men det blev tværtimod en dag, der fra ende til anden var præget af munterhed og fornøjelse og varme, så mit hjerte smeltede som smør i solen, og jeg glemte rent at begynde at føle mig gammel. Jeg skal ikke trætte jer med et referat af, hvad der skete, men på billedmontagen på næste side kan I se glimt fra dagen på seminarieret. Her vil jeg blot endnu engang give udtryk for den store glæde, det var for mig, at så mange gamle elever sendte mig en hilsen i dagens anledning. Blomster, gaver og telegrammer hobede sig i dagens løb op ude på Skovvangen, og en lang række af disse var fra gamle elever, ledsaget af mange gode ord om »dengang«. Den mest originale af alle gaverne var 1 meter af en tyk egestamme, der var så tung, at jeg knap kunne røkke den. Den kom fra nogen, der kendte min lidenskab for at arbejde med træ, og den skulle bruges til at lave ting og sager af på min drejebænk, når jeg engang igen fik tid til sådant. Det gjorde ikke noget, at det varede lidt, for det ville kun gavne træet, om det fik lov at stå og tørre nogle år, inden det bliver skåret op! Jeg glæder mig til at tage fat på den! Nogle få, af dem, der sendte mig gaver eller hilsener, har jeg ikke kunnet takke direkte, da jeg trods ihærdige forsøg ikke har kunnet opspore deres adresser. Jeg håber, at de læser dette og beder dem herigennem modtage min bedste tak.

Men så blev det jo ellers hverdag igen, og der har hele året været nok at rive i. På seminarieret har jeg været næsten fortvivlende lidt, da arbejdet i studieplansudvalget og den lange række tilknyttede udvalg stadig har beslåglagt en ganske væsentlig del af min tid og mine kræfter.

Men nu kan vi da så småt se afslutningen på det. I løbet af efteråret skulle vi i det væsentlige blive færdige, og så

skal det være slut med den slags ting for mit vedkommende. I mine sidste år vil jeg være hjemme og passe mit kære seminarium og sammen med lærere og studerende fordybe mig i arbejdet med gennemførelsen af den nye uddannelse, som jeg nu i en hel lang årrække har beskæftiget mig så meget med at være med til at tilrettelægge. Det glæder jeg mig meget til, og det er da også mit indtryk, at både lærerne og de studerende synes, at det nu snart er på tide, at jeg kommer ordentligt hjem igen.

Så skal jeg ellers holde op med at snakke om mig selv og berette lidt om, hvad der ivotrigt er sket på seminarieret i det forgangne år.

Det første år med H. F. er gået godt. Under hr. Torben Bergs dygtige daglige ledelse har det nye arbejde så småt fundet sin form, og der har været et godt og frugtbart samarbejde mellem lærerne og eleverne.

Arbejdet har til tider været hårdt, for kravene er ganske omfattende, hist og her nok også for omfattende, og enkelte er da også faldet fra. Men i det store og hele har det første kuld klareret det første år godt. De har hygget sig i de små, nødtvunget udstyrede lokaler i Hostrupsgade 56, men fra indeværende skoleår har klasserne fået egne lokaler i gymnasietets tidligere kostafdeling, der er indrettet til en særlig H. F. afdeling. I rektor Thastums beretning kan I se, hvorledes det er gået til. Vi er i år startet med 3 nye 1. H. F. klasser, så det er allerede en hel lille skole for sig.

På selve seminarieret har vi i år kun optaget studenter, nemlig 3 nye 1. klasser. Præp. forsvandt jo ud af billedet i sommeren 67, og det har været helt mærkeligt ikke at skulle holde optagelsesprøve i år.

Men meget behageligt forresten, for det har altid på mange måder været et kedeligt foretagende med nervepres og en god del jammer fra dem, der ikke slap ind. De nye studenterklasser bliver de sidste, vi optager efter den nugældende lov. Som sidste-gangs-foretagende kan antagelig også nævnes vikarudsendelsen. Vi skal ikke have nogen klasser ud i år, og da hele systemet er under afvikling, er det rime-

ligt at antage, at der heller ikke kommer nogen ud i 69/70, og dermed skulle så det kapitel i seminariernes historie være afsluttet.

I januar startede vi efter juleferien med tre planlægnings- og debatdage for alle seminariets og øvelsesskolens lærere og den sidste dag tillige med deltagelse af en repræsentation for de studerende. Det blev nogle meget givende dage, ikke mindst den sidste, hvor de studerende var med. Det var overordentlig opmuntrende at se, hvor modent, sagligt og konstruktivt de unge deltog i debatten og tilførte den synspunkter, som sikkert ellers ikke ville være kommet frem. Der blev nedsat et snævrere udvalg af lærere og studerende til at arbejde videre med mødedagenes oplæg, og der er ikke nogen tvivl om, at der her igennem er tilført samarbejdet indenfor seminariet nye impulser og reelle nye funktioner. Jeg regner sikkert med, at vi vil lave noget lignende i indeværende skoleår, ligesom vi i det hele taget vil prøve at udbygge det gode interne samarbejde yderligere.

Med hensyn til seminariets kantine er der sket et par væsentlige ændringer. For det første har vi fordoblet kantinens kapacitet ved at dele frokostpausen, så halvdelen af de studerende spiser kl. 11 og den anden halvdel kl. 12. Det er gået lidt ud over lærerfællesskabet, da lærernes frokostpause så også må deles, idet lærerne må holde frokostpause samtidig med de klasser, de skal have mellem 11 og 12.

Men de indvundne fordele for de studerende er så store og indlysende, at lærerne har resigneret! Dernæst er selve driften af kantine ændret, idet den fra august i år drives af seminariet ved en bestyrelse bestående af lærere og studerende og med fast lønnet personale. Det skulle give en mere gnidningsløs drift. Samtidig er der etableret visse tekniske forbedringer, så også den daglige ekspedition skulle gå lettere. Det er foreløbig et forsøg, men indtil nu ser det lovende ud.

Festerne har som sædvanlig været skoleårets fornøjelige højdepunkter. Nogle af dem har været holdt i den gode, gamle stil, medens andre har fået ansigtsløftninger af for-

skellig art. Elevsamfundets stævne lørdag efter Kr. Himmelfartsdag var udvidet med en »pædagogisk eftermiddag«, hvor jeg holdt et foredrag om »Folkeskoleperspektiver i den nye læreruddannelse«. Det skete efter forslag fra et par gamle elever om, at stævnet skulle udvides til at vare to dage med den ene afsat som »pædagogisk dag«.

Samfundets bestyrelse fandt en sådan udvidelse betænkelig, og man valgte så det kompromis at udvide stævnet med et pædagogisk eftermiddagsprogram. Stævnet havde som sædvanlig samlet et par hundrede deltagere, hvoraf en væsentlig del også var med om eftermiddagen, og deltagerne bekræftede, at tilvæksten var god og bør videreføres i kommende år.

Iøvrigt kender I programmet, dels fra egen deltagelse, dels fra de udsendte indbydelser, og stævnet var som sædvanlig en stor og dejlig oplevelse, ikke mindst for os gamle på seminariet.

Så må det være nok for denne gang.

De bedste hilsener til jer alle fra lærerne, min kone og jeres hengiven

G.-N.

...for nu skal alle more sig

Fotomontagen på modstående side fra Gro's 60 års fødselsdag

Udvidet morgensang:

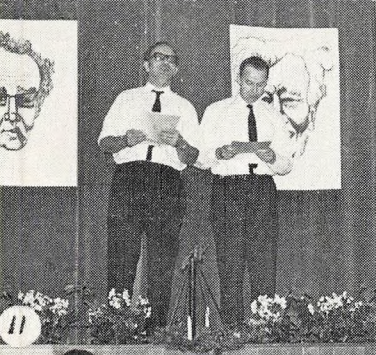
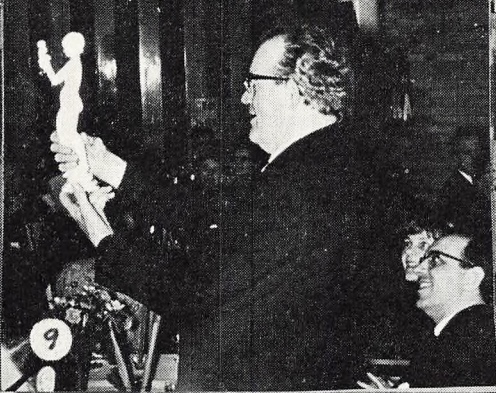
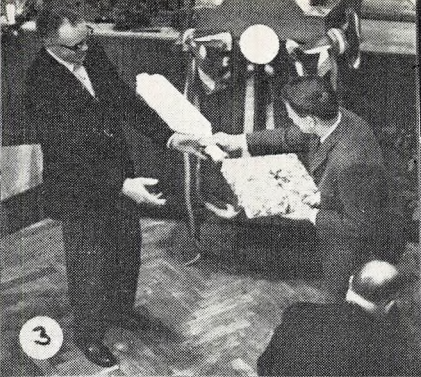
- 1: Huset fyldt med plakater i dagens anledning.
- 2: Flag og fødselsdagsstemning.
- 3: Formanden for de Studerendes Råd
overrækker blomster og de studerendes gave, et stort
stentøjsfad.
- 4: Lærerårsformanden taler.
- 5: Sst opfører deres »fødselsdagsgroratorium«.

Aftenfesten med lærerne.

- 6: Lærerorkester spiller indgangsmusik.
- 7: Børn fra øvelsesskolen synger Christmas carols.
- 8: Fra Anker Nielsens »lysbilledforedrag om fødselarens
fortid«.
- 9: Lærernes gave beundres.
- 10: En udsnit af festens deltagere. Traktement:
Pandekager og gløgg m. m.
- 11: Bent Andersen og Maibom synger til og om
fødselaren.
- 12: Kamouflerede men dog genkendelige gårdsangere.
- 13: Gro dekorerer med en rektorkæde,
fremstillet i keramik af Folmer Rasmussen.

DET
NU
60?

EN
♥-SAG
GROS
FØGSE
DAG

Gymnasiet siden sidst

Det har været et spændende år. Pladsproblemet blev mere og mere føleligt, og da de forhandlinger, vi førte udadtil om udbygning eller udflytning af dele af institutionen, indtil videre var resultatløse, stod det os efterhånden klart, at vi blev nødt til at handle på egen hånd. Vort nye H.F.-kursus, som fra skoleåret 1968/69 ville være på 5 klasser, så vi ingen muligheder for at huse, hvis vi ikke foretog os noget radikalt. Derfor kom pige kostskolen i kikkerten. Hvis den kunne flyttes bort fra gymnasiets bygninger, ville et stort areal blive ledigt og kunne anvendes til nogen af de mest nødvendige udvidelser.

Helder var med os. »Grand hotel«, et ganske stort, velholdt og veludstyret hotel i en af skolens naboejendomme på skoletorvet, blev til salg, og 1. maj 1968 overtog vi hotellet og flyttede 14 dage senere hele kostskolen derover. Næ-

sten samtidig rykkede håndværkerne ind i de forladte lokaliteter, og nu kort før efterårsferien er de ved at lægge sidste hånd på værket, som ser ud til at blive godt. På kostskoleetagen mod Estrupsgade, som rummede 33 elever og 2 små lejligheder, indrettes en H.F.-afdeling med 6 klasseværelser, 3 gruppearbejdsrum, 2 kontorer, elevopholdsstue med køkken, depot etc. I den anden afdeling – 3.g-gangen mod Høstrupsgade, hvor også økonomaen boede – får vi 2 gode formningslokaler. I panelstuen og dagligstuen er der blevet lærerværelse, og spisestuen og køkkenet er blevet til et stort, lyst bibliotekslokale. Det gamle lærerværelse er dels blevet klasseværelse, har dels givet plads til en nødvendig udvidelse af økonomiinspektørens kontor. Skolen er slet ikke til at kende igen.

Kostskolen har fået gode betingelser i den nye bygning, meget bedre end på skolen, hvor der var noget trangt og smalt. Den kan rumme op til 60 piger mod 40 tidligere i gode veludstyrede enkelt- og dobbeltværelser, og behovet dokumenteredes klart ved, at vi uden besvær fik den fyldt til dette skoleår, selvom vi altså pludselig fik 20 flere ledige pladser. Tilsyneladende trives pigerne godt, og det har afgjort givet mere ro både til gymnasiet og til kostskolen, at det nu er adskilte afdelinger af institutionen.

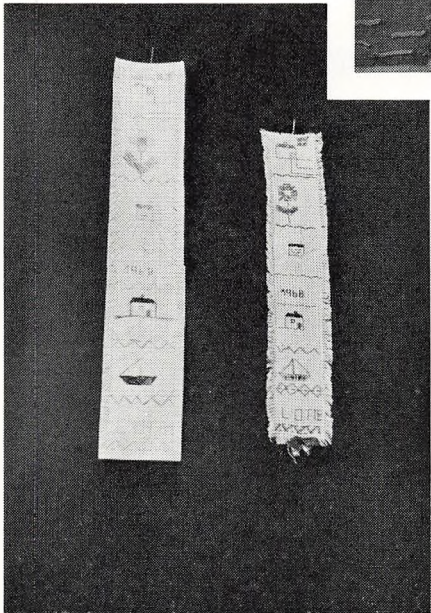
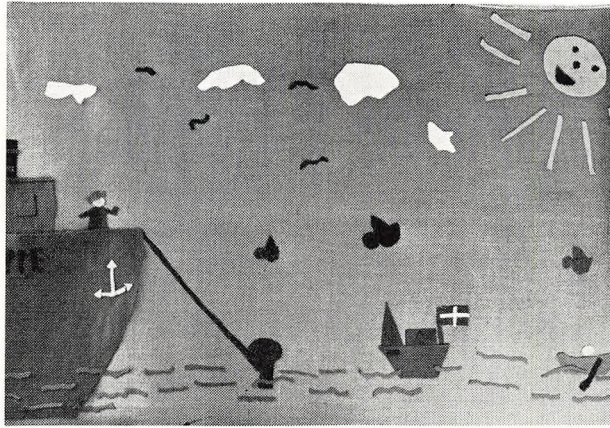
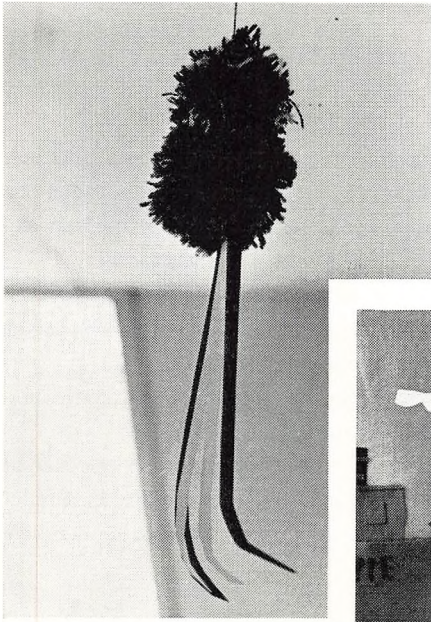
Således fik vi lidt pusterum, men vi har langt fra løst alle problemer endnu. Gymnasiet har ikke fået stort mere plads og vokser stadig foruroligende. I år har vi optaget 7 1.g-klasser og har ialt 612 elever. Især føler vi meget stærkt mangelen af en sal, som kan rumme os alle. Vi har måttet opgive at holde morgensang, fordi også gymnastiksalene nu er for små. Forhåbentlig kan jeg i min næste beretning fortælle om, at vi er gået i gang med at bygge et nyt stort hus i forlængelse af den røde bygning mod Estrupsgade.

Med venlig hilsen

E. Thastum.

Stand by

*belysningsprøve på en grå dag
suppleret med sorgløse søndag
i et hjørne
af et stærkt naturrigt stykke Danmark*

*projektør – belyst hav
vekslende med bølgede klitter
man sanser
og optages af sceneriet*

*vandslidte sten
ligger med skummende fråde
om munden
mens vinden
pisker i nødstedte tangplanter*

en fuldendt optagelse.

Per Winther.

Øvelsesskolen siden sidst

Siden sidst har jeg vandret sammen med 8. klasserne på hærvejen mellem Hundshoved og Øster Nykirke. Det skete midt i en periode, hvor forhandlingerne om skolens fremtid og udformningen af den nye læreruddannelse i praktik og metodik lagde beslag på megen opmærksomhed, men når jeg ser tilbage på skoleåret, er det alligevel dagligdagen og dens intense liv sammen med eleverne, der fylder billedet og altså må optage hovedparten af disse linier.

Lejrskole- og ekskursionsarbejdet vinder stadig mere terræn både som fagligt bestemt arbejdsform og som forum for udvikling af fællesskabet mellem lærere og elever.

Det kan bedst belyses ved nogle citater fra lærernes rapport om hærvejsturen. Samtidig kan man heri læse noget om elevers medindflydelse, hvor løsning af konkrete opgaver måske kan hjælpe os med den meget vanskelige afgrænsning af de forskellige parters ansvarsområde.

»Det var af betydning, at eleverne havde »frie hænder« til at foretage deres undersøgelser og til at nyde vandrelivets glæder. Det besluttedes derfor at leje »et rugbrød«, der skulle fungere som bagagevogn samt løse forskellige transportopgaver bl. a. i forbindelse med forplejningen.

Eleverne forberedte sig gruppevis. Forberedelsen bestod hovedsagelig i løsning af en række praktiske opgaver af betydning for turens forløb.

De forestod selv inddelingen i grupper, hvilket medførte, at alle på forhånd var positivt indstillet på at arbejde med i den gruppe, de tilhørte.

Grupperne løste blandt andre forberedelsesopgaver den selv at forme turens ordensregler.

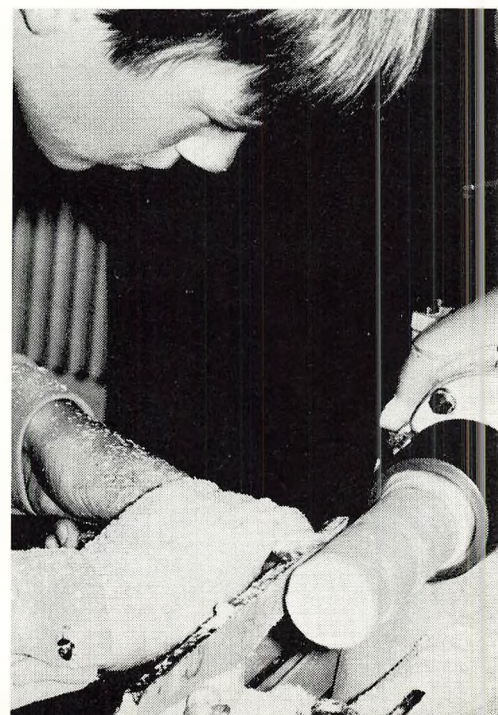
De få regler blev – så vidt det kunne kontrolleres – overholdt, nok fordi de var accepteret af alle. Det var ikke nødvendigt at opstille yderligere regler undervejs af hensyn til disciplinen og ordenen – og af hensyn til vore værter. Vi

oplevede kort sagt ikke problemer, som man kan gøre det, når en større gruppe skal indordne sig under et lejrarrangement.

Der var god stemning på turen – forholdet mellem eleverne præget af gensidig forståelse og hjælpsomhed.

En stor del af eleverne måtte undervejs slås med forskellige vanskeligheder – vabler, varmen, sygdom og utilpashed, men vi oplevede, at de gjorde en stor indsats for at overvinde disse ting og være med i »laget« – stærk konfrontation med begrebet selvdisciplin.

Det er vigtigt at være sådan indstillet, at man er parat til at ændre tingene undervejs, uden at være for stærkt bundet af de beslutninger, der er taget forud, og uden at det hele bliver løshed.

Endelig er det væsentligt at give eleverne god tid, at arbejde med rummelige tidsintervaller, så der bliver stunder til at dvæle på smukke steder o. lign.«

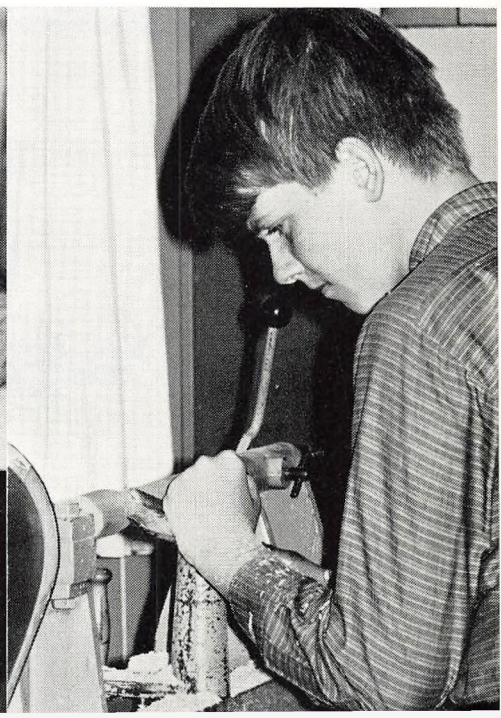
Der er for mig ingen tvivl om, at vi gennem arbejdsformer, der bringer eleverne i direkte kontakt med tingene, lærer dem at vinde øget indsigt i den virkelighed, som de lever i.

De er også i mange tilfælde i stand til at give udtryk for oplevelsen. En skitse fra 7.d's dagbog fra en lejrskole i Vedersø – der for øvrigt også blev gennemført i en utraditionel ydre form, idet eleverne boede i »familiehytter« og selv organiserede største parten af dagens praktiske gøremål –

viser, hvorledes en af deltagerne har udtrykt sin oplevelse af stedet derude.

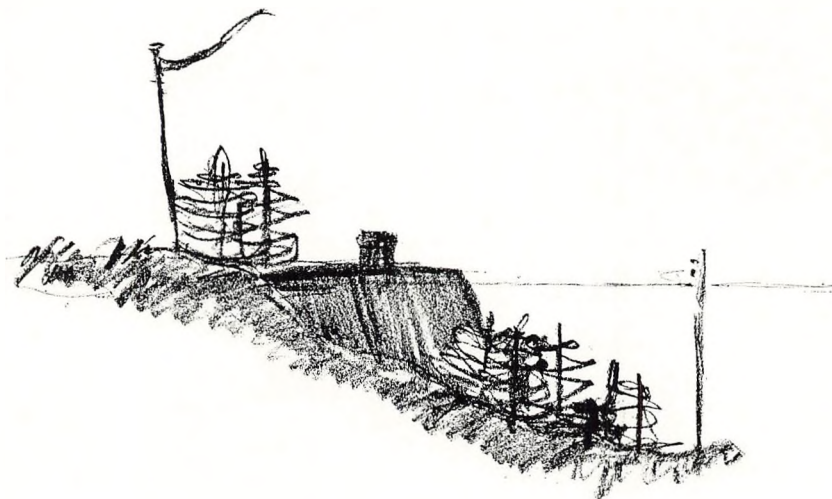
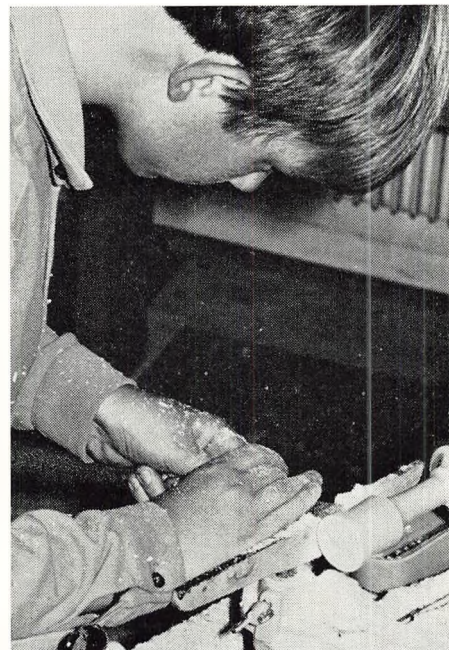
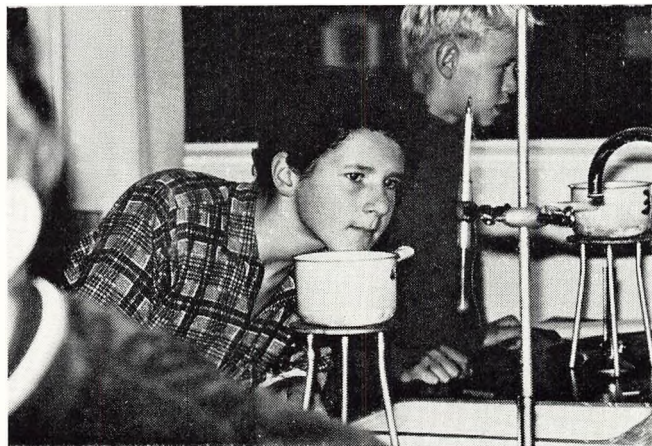
Mange steder arbejdes der med elevernes udtryksmuligheder. Formning har forlængst lagt den stærkt reproducerende arbejdsform bag sig, og tendensen følges op i mange fag. Her vises nogle billeder af håndarbejder, at håndgøring med anvendelse af forskellige teknikker også kan være udtryksfag.

Et par elever fra 10. klasse har i fritiden arbejdet med film, ikke som konserveringsmulighed for privatoplevelser, men som udtryksmiddel. Det ville være en urimelig misforståelse at sætte deres resultat op over for professionelle kunstnere, men der er for mig ingen tvivl om, at de gen-

nem arbejdet vinder større forståelse for det professionelle arbejde. Desværre kan jeg ikke viderebringe glimt fra film her i hæftet, måske kan et digt fra en af de fem udvide billedet, så at det, der foran er sagt om produktivt og reproduktivt arbejde i håndgerning, kan overføres også til arbejdet med sproget som udtryksmiddel.

Georg Enemærke.

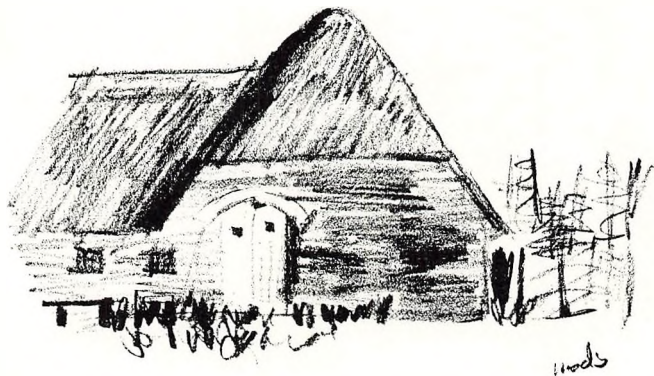

Vi er også med -

I året 1967 blev der tilføjet endnu en studieretning til systemet af uddannelsesretninger, Højere Forberedelseseksamen - HF. En sådan studie, som tog sin begyndelse i august 1967, blev knyttet til seminariet, så det må være relevant først at pege på nogle af de synspunkter, som denne uddannelse gør gældende.

HF karakteriseres af, at selve eksamen ikke blot er tilgængelig for unge, som har fulgt det traditionelle uddannelsesmønster, men for alle, der har skaffet sig de nødvendige kvalifikationer. HF-eksamen skal i særlig grad sigte på at godtgøre studieegnheden, ikke blot et kundskabsmæssigt grundlag, men i høj grad modenhed og hensigtsmæssige studiemetoder. Undervisningen skal tilrettelægges med henblik på den studieegnhed, der skal godtgøres ved eksamen samt danne basis for videregående uddannelse. Ved udformningen af betænkningen og loven om HF har det været forudsat, at HF uddannelsen benytter undervisnings- og prøveformer, som særligt tager sigte på studieegnheden, hvilket skulle godtgøre den måske mindre stofmængde sammenlignet med f. eks. gymnasiasters.

Som noget mere konkret formuleret vedrørende undervisningen i de enkelte fag gøres det gældende, at undervisningen skal samordnes ved *regelmæssige* drøftelser lærerne imellem. Det er dog mit indtryk, at dette vanskeliggøres noget ved lærernes alt for store timetal samt den i nogen grad traditionelle opbygning af undervisningsplanerne. Det er endvidere nævnt, at lærerne ved hvert semesters begyndelse (der er fire) enten sammen med eleverne udarbejder en plan for semestret eller gør eleverne bekendt med en sådan. Dette »tvinger«, hvis man kan det overhovedet, til en form for samarbejde. Jeg vil ikke her begynde en polemik om samarbejdsformer, men istedet fortælle lidt om forløbet af de to første semestre.

Ret hurtigt stiftedes en elevforening, som fik navnet »Th. Langs HF-forening«, hvis formål var at arbejde med de problemer, der måtte opstå, og virke som en platform for et samarbejde med bl. a. lærerkollegiet. Umiddelbart efter generalforsamlingen blev det besluttet at oprette fagråd i de enkelte fag. Disse råd skulle betragtes som et kanaliseringorgan mellem den enkelte faglærer og eleverne. I vort forhold til lærerkollegiet må det siges, at dette er godt. Lærerstaben var allerede fra starten positiv og imødekomende over for denne nye uddannelse og de synspunkter, vi måtte have at fremføre, og det resulterede ret hurtigt i, at elevrådet blev repræsenteret ved lærermøder, hvor der drøftedes problemer, som kunne have de studerendes interesse.

En anden ting, som måske bedre kan illustrere vort miljø, er, at vi drikker kaffe i timerne, medens der undervises, ikke bare en eller to gange om ugen, men gennemsnitlig en eller to gange om dagen; endvidere er vi dus med en hel del lærere, hvilket jeg finder er meget positivt, istedet for denne kunstige autoritetsskranke, som De-formen i mange tilfælde er.

Med hensyn til arrangementer af enhver art har disse ikke været overvældende. Umiddelbart efter skoleårets begyndelse havde vi en rystesammentur til Møgelø, og meget tyder på, at der fremover vil blive tradition for dette arrangement.

Umiddelbart før efterårsferien havde vi en ekskursion til København med teater -og museumsbesøg.

I begyndelsen af 68 gjorde vi et forsøg på at lave nogle utraditionelle dage ved at flytte normale skoledage til et sted udenfor institutionen, men om dette arrangement var vellykket kan i nogen grad diskuteres, hvilket det da også blev.

Generelt må det siges, at forløbet af de to første semestre har været godt og positivt, men det er da klart, at med et så differentieret elevklientel både i alder og indstilling vil der opstå problemer ved en sådan ny uddannelses begyn-

delse f. eks. med hensyn til organisations- og samarbejdsformen; det er jo en vanskelig opgave, der stilles os, når muligheden for at fylde fraser og tomme kasser med et virksomt og relevant indhold, er tilstede.

Jeg håber inderligt, at hele pladsen i næste beretning kan fyldes med mange af de gode ting, som denne uddannelse muliggør.

M. v. h.
Jørgen Olsen,
2. HF A.

I næste nummer af »Det røde hæfte« bringes medlemslisterne A (Seminarieret) og C (medlemmer, som ikke har været elever i institutionen).

Man bedes venligst indbetale kontingentet, kr. 12,00, på vedlagte giroblanket – eller vor egen girokonto – i løbet af 3 måneder.

Evt. ændringer bedes påført girokortets bagside eller sendt til fru *Asta Andersen*, Kjærsgårdsvej 13, 8600 Silkeborg.

For at undgå fejltagelser bedes De venligst sætte × på girokortets forside udfor liste A, B, C eller D samt indbetale under det navn og den adresse, som hæftet er adresseret til.

husk

*Seminariegruppens stævne lørdag efter
Kr. Himmelfartsdag (den 17. maj 1969).
Program følger senere.*

Fattige i ånden

Tekst til alle helgens dag

Mattæus, 5. kap. 1. til 12. v.

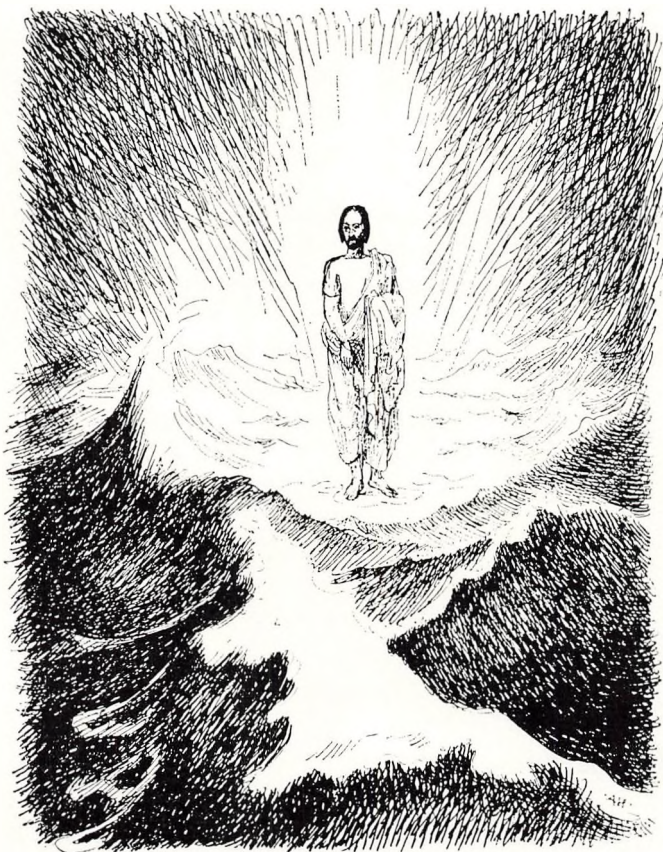
Da (Jesus) så folkeskarerne, gik han op i bjergene; dér satte han sig, og hans disciple kom hen til ham. Så tog han til orde, lærte dem og sagde: »Salige er de fattige i ånden, thi Himmeriget er deres. Salige er de, som sørger, thi de skal trøstes. Salige er de sagtmodige, thi de skal arve jorden. Salige er de, som hungrer og tørster efter retfærdigheden, thi de skal mættes. Salige er de barmhjertige, thi dem skal der vises barmhjertighed. Salige er de rene af hjertet, thi de skal se Gud. Salige er de, som stifter fred, thi de skal kaldes Guds børn. Salige er de, som er forfulgte for retfærdigheds skyld, thi Himmeriget er deres. Salige er I, når man håner og forfølger jer og lyver jer alt ondt på for min skyld. Glæd jer og fryd jer: Jeres løn skal være stor i Himlene; thi således har man forfulgt profeterne, som var før jer.«

Hvad menes der med det udtryk – fattige i ånden – eller fattige på ånd, som det vist egentlig betyder på græsk?

Det skulle vel ikke være vanskeligt at forstå i vor tid.

Ganske vist er vi meget stolte af, »hvad menneskeånden kan præstere« (som man siger) i tænkning, i videnskab og teknik. Så egentlig må vi vel siges at være rige i ånden? Vi er da i det mindste mange gange klogere end alle mennesker, der før har levet i verden – og end nutidens uvidende, overtroiske, underudviklede mennesker.

Og dog: hvad er vort såkaldte »andslivs« mest moderne udtryk i dag? Det er vel det, man med et ikke helt dækkende begreb kunne kalde den eksistentiale litteratur og dramatik. Her møder vi en fortvivlelse, som står i en grell modsætning til vor kulturs så at sige officielle selvtilfredshed og selvbeundring. Her møder vi en erkendelse af fattigdommen i den nutidige tilværelse, af dens absurditet, som kan gå os til marv og ben. Disse kunstnere føler sig anbragt i en verden, hvor *mennesket* egentlig ikke hører hjemme. De

oplever fremmedgørelse, ensomhed, hjemløshed – i en virkelighed, hvor kun kolde naturlove har gyldighed. Tingene føles som fremmede, uvedkommende – undertiden kan de ligefrem vække lede – kvalme, for at bruge Sartres udtryk. Man beskæftiger sig med *identitetsproblemet*. Man spørger: Hvem er jeg egentlig? Er »jeg« i det hele taget noget? Hvad bliver der tilbage af »mig«, når man piller alt det af, som ikke er »mig«, men bare »mit«? Problemet er behandlet mange gange i litteraturen og dramatikken, for eksempel i en novelle af Peter Seeberg om en mand, som får sin krop bortopereret stump for stump, så det spørgsmål opstår, hvor længe det egentlig kan fortsætte, inden manden ophører med at være »sig selv«.

Nuvel, man kan afvise denne problemstilling som nogle meer eller mindre ekcentriske personers skøre påfund. Og dog – mon ikke disse kunstnere – med kunstnerens sædvanlige sporsans for det, som ligger i luften, for det fremtidige – har grebet noget, som måske ikke endnu er kommet til ret mange menneskers bevidsthed, men som til gengæld ligger og murrer i underbevidstheden og giver sig udslag i neuroser og depressioner – og pillemisbrug?

Naturvidenskabens syn på tingene er jo altdominerende i dag. Ingen kan unddrage sig det. Det ligger i luften, det indpodes i os fra barnsben af gennem aviser, bøger, undervisning, radio, fjernsyn. Og naturvidenskabens syn på tingene er, at alt er *måleligt* – alt, også mennesket selv er undergivet de kolde, upersonlige naturlove. Og selv om man fra videnskabsmændenes egen side aldrig så meget indrømmer muligheden af, at der gives andre aspekter af virkeligheden, som unddrager sig videnskabens metoder – så hjælper det ikke ret meget, for videnskabens metoder og resultater er *det sikre*, det *iøjnefaldende* og *håndgribelige* – »det andet« er kun subjektivt og hypotetisk. »Det andet« ligger udenfor erkendelsens og dermed udenfor kendsgerningernes område og er overladt til *troen*, til traditionen, eller til det helt private følelsesliv.

De omtalte kunstnere har så at sige oplevet denne situa-

tion på deres krop. De har ikke kunnet unddrage sig vægten af naturvidenskabens resultater. Men samtidig må de protestere, fordi de føler, at et menneske simpelthen ikke kan leve i en sådan verden.

Og vi andre – ja, for så vidt som vi endnu ikke har det som disse kunstnere, så er det nok, fordi vi lever på en arv fra fortiden – men en arv, som ikke bliver fornyet, bliver hastigt spist op. Og når den er spist op, så står vi alle på det sted, hvor »absurdisterne« står i dag. Hvis ikke . . . der sker noget nyt.

Jo, vi ved nok, hvad det vil sige at være »fattig i ånden«. Eller - ved vi det måske alligevel ikke rigtig? For måske ved vi ikke engang, hvad *ånd* er? Vi opfatter vist nærmest ånd som ensbetydende med forstand eller intellekt, således at det at være intellektuel (og det er jo meget fint i dag!) skulle være det samme som at være »rig i ånden«.

Nej, netop det, at vi mener, ånd er det samme som forstand eller intellekt, er et bevis på, hvor fattige vi er på ånd – så fattige på ånd, at vi ikke engang ved, hvad det er! Ånd er for os noget ureelt, noget abstrakt-formelt – ikke levende, livfuld realitet. I tidligere tider oplevede menneskene ånd som realitet, ja som den egentlige realitet, som den sansbare virkelighed kun var som skygger af (Platons »hulebillede«). Det gælder vel endnu nogle primitive mennesker i vor tid. I Bibelen finder vi en myte om det. Det er *paradismyten*, som skildrer den tilstand, menneskehedens barnealder, kunne man sige, da de levede umiddelbart, instinktivt, hvilende så at sige i guddommens skød – men samtidig selvstændigt, upersonligt, næsten som en slags automater. Og den bibelske myte fortsætter med at berette om *syndefaldet*. Det var et »fald«, som rev menneskene ud af denne tilstand, ud af det umiddelbare, instinktive liv i guddommens skød – vi kan også sige: det naturbundne, naturbårne liv – eller: livet i gruppen, i slægten, i traditionen. Men samtidig blev menneskene gennem dette »fald« mere mennesker end før: de blev mere selvstændige, de blev *individualiteter* – de kom til at kende »forskell på godt og ondt«, fik ansvar – netop

det, som vi regner for menneskets kendemærke til forskel fra andre skabninger.

Men med dette syndefald begyndte også *åndsfattigdommen*: menneskene fjernede sig mere og mere fra den rigdom, de havde i det umiddelbare liv – fra det instinktive, det naturbårne, slægts- og traditionslivet. Samtidig med, at menneskene blev mere og mere selvstændige, blev de også mere og mere fattige.

Må man ikke tro, at denne udvikling i dag er ved at have nået sit slutpunkt? Er det ikke det, eksistentialismen og absurdismen giver udtryk for? Dette, at vi er ved at komme helt ud i *tomheden*, intetheden, fremmedgørelsen – hvor vi spørger os selv: hvem er egentlig jeg? Er jeg overhovedet? Har jeg nogen virkelighed, når jeg således rives løs fra alt det nedarvede – fra alt det, jeg har udefra, fra de andre, fra samfundet, fra traditionen? Eller med andre ord, når den ånd, jeg har fået i arv, er spist op, *kan jeg da finde ånden – i mig selv?*

På denne baggrund er det jo egentlig højst mærkværdigt, hvad Jesus siger i den såkaldte saligprisning:

»Salige er de, som er fattige på ånd; thi Himlenes rige er deres!«

Hvad kan meningen være? Kan *det* kaldes salighed – det, som kommer til udtryk for eksempel i »Vi venter på Godot«? Er det ikke tværtimod den fuldstændige fortvivlelse, der kommer til udtryk her som i så mange andre tilsvarende stykker?

Kan Jesus mene noget i retning af, at *den, som er kommet helt ud til nulpunktet*, til intetheden, hvor han har mistet hele arven fra »paradiset« – for hvem ingen tradition, ingen overleveret norm eller »sandhed« mere har nogen overbevisningskraft – den, som er stillet helt alene, overladt til sig selv – og som endda synes at være ved at miste sig selv – *han er kommet til et punkt, som ganske vist ser ud*

som tomhed, som nul, men som i virkeligheden er identisk med *den snævre port ind til gudsriget* – ind til en anden dimension, som selvfølgelig ikke kan påvises videnskabeligt, for det kan kun det, som kan tælles, måles og vejes – men som er den *åndsvirkelighed*, den *oversanselige* virkelighed, de gamle umiddelbart og instinktivt erfarede, men som vi ikke mere kan erfare instinktivt (deraf vor fattigdom) – den virkelighed, hvoraf den synlige verden i al dens herlighed kun er som en skygge og en afglans.

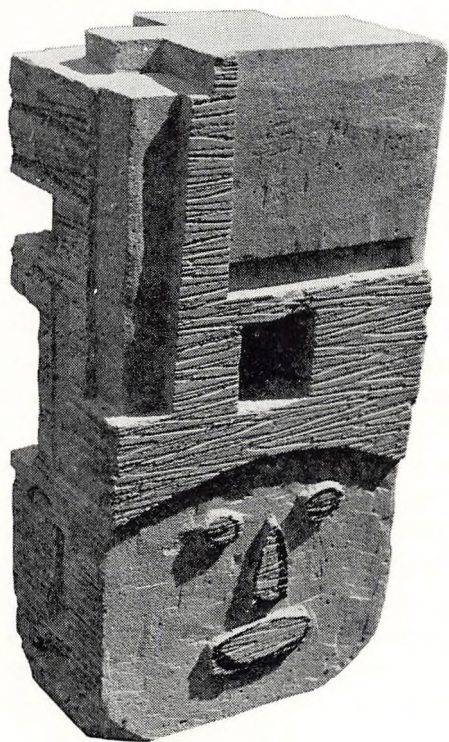
Bevægelsen i retning af fattigdom i ånden er da ikke bare en tragisk udvikling (lige så lidt som det bare er tragisk, at et barn hører op med at være barn), men det er en vej til et højere liv – et højere liv end det i paradiset. Det er paradiset genvundet, men med bevarelse af den selvstændighed, vi har vundet.

Det gælder om at erkende sin fattigdom på ånd – indrømme den – se den i øjnene. Det var det, toderen gjorde i lignelsen om »farisæeren og toderen«. Forskellen mellem de to var ikke, at den ene var rig på ånd, den anden fattig – forskellen var, at den ene bildte sig ind at være rig, mens den anden så sandheden i øjnene.

I denne fattigdom – i denne nulpunktstilstand – har vi mulighed for at *møde Kristus*. Paulus siger: »Det er ikke mere mig, der lever, men Kristus lever i mig.« Paulus har ved Damaskus oplevet det mærkelige, at Kristus er eet med hans eget egentlige menneskevæsen – hans samvittighed. Når han erfarer Kristus i sig, så bliver han i ordets virkelige betydning *sig selv*. Så har han fået svar på det spørgsmål: Hvem er *jeg* egentlig? Så er han kommet *igen-nem* nulpunktet – er gået igennem den snævre port ind i Guds rige. Ikke at han er blevet et uselvstændigt redskab for Kristus, en automat som menneskene i paradiset – men han er netop blevet *sig selv!*

Rich. Damm.

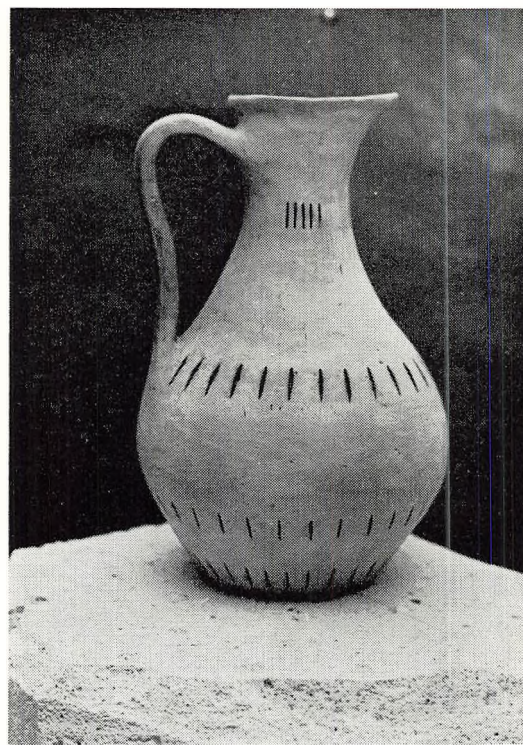
Formningslæreren analyserer

Denne let tildannede gasbetonblok stod tilbage, da sommerferien begyndte. Eksamen havde overmandet ham, der havde bearbejdet den med hammer og mejsel, så den nåede kun at få skitsens præg. Men den stod og fortalte tydeligt om en arbejdsproces, der er så karakteristisk for dette fag. Man får en idé, lægger en plan og fører den ud i livet, men undervejs lærer man om den modstand, der findes i tingene, og de kræfter og begrænsninger, der findes i vor egen person. Med stor præcision blev stenen først tildannet efter sin form, en arkitektonisk form med rette vinkler og forskudte flader – og det var svært nok. Men omsider blev al den retvinklethed mesteren for meget, og med en djærv bue angav han, at her begyndte ansigtet. Han lavede fire ansigter, for han ønskede at bevare søjleformen og undgå, at den fik en »bagside«. Nu står denne tilhuggede sten og vidner om hans trang til styring og præcision og samtidig om hans ustyrlige trang til at fabulere. (3g).

En anden huggede dette ansigt ud i stenen med en hammer og et gammelt øksehoved. Stenen ligner stadig en sten, og det er vel godt sådan. For der er ikke gjort forsøg på at angive en stofflighed, der på naturalistisk vis skulle imitere huden, øjæbler og hår. Alligevel er denne sten med sit stiliserede maskeansigt blevet forunderligt levende – ja, netop stenen er levendegjort, samtidig med at den i bogstaveligste forstand bevarer sin identitet. Dette har naturligvis intet med akademisme at gøre, hvad Horder og Heerup da også så tydeligt har demonstreret for os. (3g).

Nok så raffineret forekommer denne kande os at være, og dog er den formet som urfolkernes brugsgenstande blev det: ved at den ene lerring blev lagt oven på den anden og presset sammen med denne, hvorpå kanden blev skrabet, glattet og tilsidst ornamenteret og brændt. Finder vi at formen er smuk, kunne vi vel spørge os selv, hvorfor den er det. Er det fordi forholdet mellem højde og bredde er 8 : 5, og vi således finder det gyldne snits princip i denne genstand, eller er det, fordi vi i modsætning til den støbte isenkramvare finder hændernes spor i dens overflade? (3g.)

I træsnittet er det kniven, der danner spor i træpladens overflade. Når sværten rulles på med en valse, lægger den sig kun på de steder, der ikke er bearbejdet af kniven. Bagefter lægges et stykke trykpapir på pladen og med en teske gnides tegningen over på papiret. – Her er en illustration til Jeppe Åkjærs digt »Når rugen skal ind« (1. real).

Men emnet behøver ikke at være givet af nogen digter. Det kan komme ingen ved hvorfra. Snitter man løs i træpladen på må og få, blot for at prøve sine knive, dukker der måske et væsen som dette frem, og det har inspireret en pige til at karakterisere det i følgende fire linier:

Du svæver i luften som et uhyre
med en lang hugtand og strittende hår.
Du har ingen arme, ingen ben
men dog klarer du dig alligevel.

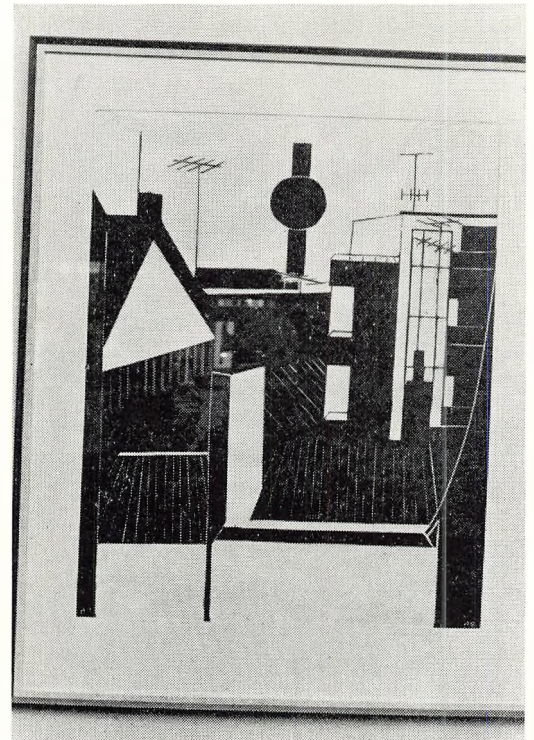
(1. real).

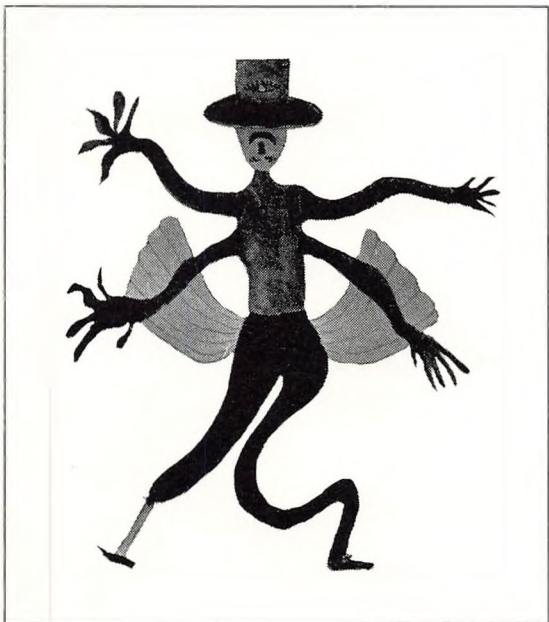

Den samme arbejdsform er mærkværdigvis benyttet i dette billede. Han begyndte at snitte i det ene hjørne af den store masonitplade og arbejdede sig efterhånden frem til sine figurer uden fortegning af nogen art. Denne arabesk fortæller en besynderlig historie for dem, der forstår at tyde den. (3.g.)

Helt anderledes var arbejdsgangen i dette billede. Efter omhyggelig planlægning og fortegning fik han med stor præcision sin abstraktion over en by snittet ud i pladen. Men da han kom til den høje fabrikk skorsten, kunne han alligevel ikke nære sig – akkurat som han, der lavede den første ting i gasbeton, vi så på. Det runde måtte indføres i al det kantede, og han anbragte den kuglerunde gevækst på den slanke skorsten. Hele billedet fik samtidig et skær af uvirkelighed. (3.g.)

Den italienske maler Cennino Cennini, der levede i det 14. århundrede, mente, at malerkunsten burde smykkes med poesens krone. Grunden er denne, sagde han: »ligesom digteren takket være sin viden helt efter egen fri vilje kan digte og komponere, som det behager ham, således er samme frihed givet maleren til at skabe en figur stående eller siddende, halvt menneske, halvt hest, akkurat som han har lyst og fantasi.« Hvor herligt at lade en figur danse ind på scenen, der har et øje i hatten, der sidder på et omvendt hoved, der sidder på en krop med fire arme, to mærkelige ben og vinger i rumpen. (1. real).

Eller forestille sig de dyr i mosehullet, man skal tage sig i agt for: en lille paddeagtig vandtrod og et stort sort dyr, et mægtigt væsen, som man i gamle dage gjorde bedst i at forære en eller anden gave. (1. real).

Ole Sarvig: Husene

Husene stirrer,
husene er helt faldet hen
og stirrer tomt frem for sig
nede ved havnen,
stirrer på skibene,
sundets jensorte flåde.

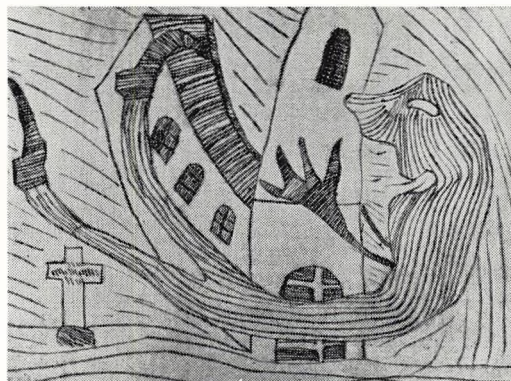
Der går en færdsel
af cykler og spørvogne
ved foden af husene,
men de hører det ikke,
de sover, disse levende,
som vi aldrig fik vækket helt,
som ikke hammer- og mejselslag
vakte helt op af stenens søvn.

Hvilken ufuldkommen skæbne
for sådanne huse!
Disse gitre!
Disse kors- og krydsøjne,
der stirrer blindt mod mine ruder.

Som jeg
mod dem!

Når man raderer, ridser man sit motiv ind i en metalplade med en spids nål. Pladen vales derefter ind med en fed sværte, som derpå tørres af, således at sværten dog bliver siddende tilbage i de streger, man har ridset. Derefter lægges et stykke papir, der ligner trækpapir, over tegningen og den køres igennem en trykpresse, hvorved det porøse papir »henter tegningen op« fra pladen.

Grafikken (træsnit, linoleumssnit og radering) er en uoverkommelig disciplin, hvis man kræver det fuldkomne i teknisk henseende og måske derfor lidet tilfredsstillende, hvis man ikke, samtidig med at man øver sig i brugen af værktøjet, beskæftiger sig med emner af en vis lødighed, således at enhver øvelse virkelig får en mening – altså i bedste forstand »learning-by-doing« princippet i formningsundervisningen. En tekst f. eks. kan egne sig mere eller mindre for illustrering, men finder man en tekst med udprægede grafiske kvaliteter, er en række illustrationer det bedst tænkelige grundlag for en diskussion om tekstens indhold og mening. I en tid, hvor nærlæsningsmetoden er alfa og omega i litteraturundervisningen, er det nyttigt for eleven at kunne fastholde sin oftest intuitive opfattelse af stykket i grafisk form. De symboler, han har benyttet i sin tegning, vil han som regel være villig til at udlægge, og man kan da som lærer foreholde ham nærlæsningsprofetens ubestridelige, logiske og verificerbare fortolkning og derved påvise hans fejllæsning, eller man kan glæde sig over, at eleven engang imellem ligefrem anskueliggør noget så ab-

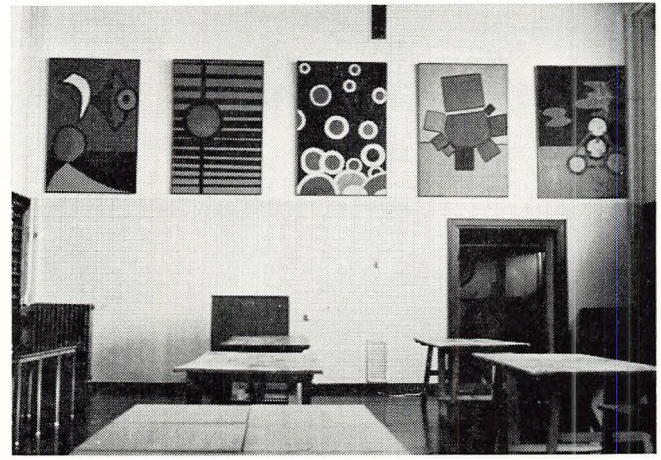

Nattevinden har en vane med at vandre trøstesløst rundt og rundt om en sådan bygning. Den klager sig på sin vandring og tager med usynlige hænder i døre og vinduer og leder efter sprækker, den kan komme ind ad. Og når den er kommet ind, er det, som om den ikke kan finde, hvad den søger efter, hvad det så end er. Så jamrer den og hylér for at slippe ud igen. Den nøjes ikke med at gå med stormskridt gennem kirkeskibet og smutte rundt om pillerne og prøve det dybe orgel; den rejser sig mod taget og rusker i bjælkerne, som om den ville rive dem løs, og styrter sig så utrøstelig ned mod stengulvet og mumler ved sig selv på sin vej ned mod krypten. Bagefter kryber den sagte op igen og går med listende skridt langs væggene og synes hviskende at læse indskriftene over de døde. Ved nogle af dem bryder den ud i et skingrende hyl, som om den lo af dem; ved andre jamrer den og græder, som om den sørgede.

strakt som stykkets kunstværdi, hvilket sjældent sker i den verbale fortolknings syntese.

De to følgende raderinger fra en 3g (10 og 11) illustrerer henholdsvis Ole Sarvigs »Husene« og et uddrag af Dickens' »Klokkerne«. Derefter en illustration i tempera til en linie af Bob Dylans stærkt koncentrerede og visuelle digt »A Hard Rain's a-gonna Fall« (1. real). En gennemgang af billederne forudsætter en gennemgang af teksterne, og det vil føre for vidt, men jeg bringer de to første in extenso og overla-

der det til læseren selv at tage billederne under kritisk behandling.

Det sidste billede er en 3g's afslutningsopgave. De skulle udsmykke skolens gymnastiksal og valgte at dekorere 5 store masoniteplader med nogle matematiske eller »naturvidenskabelige« symboler i oliemaling. Værdien i opgaven var den udfordring, der lå i det at skulle reproducere ganske små skitser op i stort format og anbringe de store billeder i en helhed i rummet.

H. P. Bertelsen.

Didaskalos og Kéryx

En praktikers overvejelser om religionslærerens situation

Et historisk rids

I artiklens titelord ligger en gammel problematik. Ny Testaments græske udgave kender begge ordene. I profan-græsk havde ordet for lærer, didaskalos, en nøgtern klang af undervisning. Man brugte det f. eks. om den lærer, der underviste skuespillerne, så de kunne deres roller, i høj grad en funktion, som var præget af en teknisk, saglig målsætning. Kéryx betød herolden, som f. eks. forkyndte sejrskabet. Der er fanfareklang over ordet. Begge ord har i Nytestamentlig græsk bevaret meget af disse klange. Man må have dette in mente, når man spørger, hvordan det egentlig forholdt sig i urmenigheden? – Den første menighed synes ret hurtigt at være blevet et differentieret samfund med mange funktioner. Blandt disse nævnes også lærerne f. eks. i 1. Kor. 12, 28. og i Rom. 12, 7. Disse læreres funktion har nok ligget i forlængelse af den jødiske tradition. Man har i

høj grad vejledt i forståelsen af Gamle Testaments tekst. Synopsen og den Johannæiske tradition fortæller også, at Kristus tiltales lærer, det hebraiske 'Rabbi' græsk didaskalos f. eks. Matt. 8,19. I den danske oversættelse 'mester' er der en klang af ærbødighed, som også i nytestamentlig tid har eksisteret overfor »religionslæreren«. Denne prestige hang sammen med, at læreren befordrede livsanskuelse ved sin undervisning. Det var den jødiske rabbis funktion, og det er billedet, vi får af Jesus som 'Rabbi' i Luc. 4,15 ff. – Endelig må vi spørge, hvad var den reelle situation for mennesket omkring år 30 efter Kr. – Man havde Kristus og hans ord eller anderledes sagt: Man havde det levende Kristusord, som skabte kirken, der som højt differentieret samfund fik både forkyndere og lærere. Nu kunne man fristes til at stille et meget forenklet spørgsmål: Hvis Kristusordet af egen kraft skabte kirke, hvad er så vigtigst, at forkynde eller undervise? Men selv om spørgsmålet kan rejse sig for mange, er det nok rigtigere at spørge: Hvad er rigtigst i en given situation? Og kan man skille de 2 funktioner ad?

Total og moderat sammensmeltning

Den totale sammensmeltning ser vi måske klart i pietismen, som f. eks. ønskede at anvende konfirmationsundervisningen som en brækstang for en dybtgående ransagelse af børnenes » – – – sjæls tilstand, hvad de mærker hos sig af omvendelse og tro – – «. (Fra Chr. VI's forordning af 13. januar 1736). Går vi herfra til folkekirkens »blå betænkning« bind I, pg. 112, må vi stadig læse, at kristendomsundervisningen skal være » – – – i overensstemmelse med folkekirkens evangelisk-lutherske lære – – –«. Heri lægges undervisningen i forkyndelsens lænker, for så vidt som en bestemt opfattelse af det historiske kildemateriale skal presses ned over læreren. Naturligvis har der altid været lærere med personligt engagement i Ny Testamente, og det kan man også gerne være, men vi kan aldrig være forpligtede på andet end det ældste tekstgrundlag og den maximale viden, forskningen til stadighed tilvejebringer. Dette er naturligvis

en luthersk opfattelse, men denne formulering giver større frihed både i det personlige og i det saglige engagement.

Religionslæreren som minipræst

Ofte har religionslæreren været en miniudgave af den forkyndende præst. Som professionelle religionslærere ved vi, at vi ofte sættes i bås, selv om man ikke kender os, og vi ved noget interessant sociologisk om synet på præsten: Per Salomonsen redegør i sin 'Religionssociologi' fra 1966, pg. 73 ff, for en svensk undersøgelse: Af 662 vordende konfirmander vurderede 31 % præsten lavest. Tog man specielle 'raggar'typer, anbragte hele 42 % præsten lavest blandt 10 andre stillinger. Disse var: Kunstner, lærer, læge, forretningsmand, tandlæge, officer, præst, politibetjent, journalist, ingeniør. Vi kan uden videre sige lidenskabsløst, at hvis religionslæreren optræder som minipræst, som får overført præstens funktion på sig, da kan hans chance for at blive taget alvorligt nemt blive ringere.

Besøg på vankundighedens overdrev

Jamen er resultaterne da så ringe, at noget sådant kunne være tænkeligt? – Jeg lod i 1964 72 nye 1.Gere forsøge at klare følgende opgave på en time: »Skriv en kort lexicon-artikel om kristendom til orientering for folk i et u-land, hvor man er ukendt med fænomenet.« – Besvarelsene faldt i 3 grupper: 1. De, som kendte de rigtige svar, men som faktisk ikke kunne forklare sig, når de jonglerede med begreber som synd, nåde, frelse etc. 2. Enkelte, som helt opgav. 3. Det store flertal, som bragte helt forvrøvede udtalelser, blandt hvilke følgende er smukt illustrative:

»Kristendom er at man opfører sig ordentligt.«

»De 10 bud er lovene for de kristne.«

»Kristendom er troen på det gode i mennesket.«

»Det er bevist, at Kristus er opstanden.«

»Hvis abeteorien er rigtig, kan Gud ikke have skabt jorden.«

»Kristendom er noget, man støtter sig til, når man ikke kan klare livet.«

»Kristendommen er det samme som kommunisme.«

»Kristendommen er en religion, der er kommet til Danmark med Luther.«

»Livet efter døden betyder, at legemet dør, men at sjælen lever videre hos Gud.«

»Jesus blev sendt til jorden for at give menneskene en moral.«

»Nåden spiller især en rolle for de indremissionske.«

»Har man ikke opført sig pænt, kommer man i helvede.«

»Kristendommen kan betegnes med ordet rettesnor. Man skal blot rette sig efter det, der står i Bibelen og lade være at tænke for meget over fænomenerne.«

o.s.v. Udover at vi næppe behøver at blive arbejdsløse lige straks trådte et par andre træk stærkt frem: a. Den jødiske gerningsretfærdighed spillede en fremtrædende rolle i formuleringerne. b. Den platoniske lære om sjælens forløsning fra legemet var man ofte sikker på repræsenterede en kristen tankegang.

3 spørgsmål

Disse unge var velbegavede gymnasiaster og levende optaget af mange ting. De havde gået 9-10 år i skole og kom fra et bredt repræsentativt udsnit af danske skoler. Der rejser sig 3 spørgsmål:

1. Er der ikke blevet undervist i kristendomskundskab i danske skoler?
2. Er billedet af den forkyndende præst med rette blevet overført på læreren, således at det delvis har umuliggjort hans funktion, som underviser?
3. Har faget på grund af en bestemt ideologi fået en status, som det ikke behøvede at have?

Lad os se på eet spørgsmål ad gangen:

1. Selvfølgelig er der blevet undervist, selv om det ikke kan være nogen hemmelighed, at der er danske seminarier, hvor liniefagsundervisning i faget næppe har kunnet etableres. Ligeledes ved vi, at det undertiden har knebet med at få lærerne til at bestride timerne i folkeskolen. Vi ved også, at børn ifølge de officielle undervisningsplaner skal konfronteres med store dele af Gamle Testamente. Men vi mangler sociologiske undersøgelser, som kan sige os noget om årsagssammenhængen mellem seminarieundervisning, folkeskoleundervisning og gymnasial undervisning, men samtaler med lærerstuderende viser, at de i hvert fald tager afstand fra den lokale præst i underviserens rolle, hvis han for det meste »prøvekører sin søndagsprædiken«, som en udtrykte det.
2. Denne »billedannelseshypotese« (Per Salomonsen) efter hvilken eleverne danner sig et billede af religionslæreren som minipræst kan meget vel vise sig at være en del af forklaringen. Det støttes af en iagttagelse, jeg har gjort som erhvervsvejledningslærer i gymnasiet og ved HF-kursus: Når man taler med folk, som enten vil være gymnasie- eller folkeskolelærere, finder de i hvert fald som regel religionslærerens stilling mindst attraktiv, selv om de ikke har gjort op, hvilke fag de i øvrigt kunne tænke sig at undervise i. Man kan imidlertid ikke med sikkerhed sige, om det drejer sig om nedvurdering af religionslæreren. Det vil kræve nøjagtige undersøgelser. Billedannelseshypotesen kan dog ikke ses uden sammenhæng med det 3. spørgsmål:
3. Ideologi: 1849-grundloven sikrede religionsfrihed. Det var et træk i en udvikling, som prægede hele Europa. En af de stærkeste talsmænd for friheden i Danmark var Grundtvig, som klart demonstrerede dette ved at arbejde på sognebåndsløsning, ritualfrihed for præster, valgmenigheder m. m. Vist var Grundtvig stærkt personligt engageret i Ny Testamente, men han krævede maximal og total religionsfrihed. Hans stærkt udtrykte frihedspro-

gram lever bl. a. på baggrund af et lidenskabeligt had til latinskolen. Han taler om »skolastiske forbedringshuse,« der fremmer: »— indpodning af kælenkab, dovenskab, ubehjælpomhed, bogormvæsen og alle borgerlige udyder —.« Grove ord, der ville være vrede unge mænd værdige. Vi kunne ikke med denne ideologiske baggrund få eksamen i religion i gymnasieskolen i Danmark, og det er særpræget, at Dr. Ernst Kaper i 1933 i et polemisk skrift: »Bibelkritik og Religion« advarer stærkt mod den tanke, at den kildekritiske bibelforskning skal trænge ind i skolens religionsundervisning, med følgende professor-irettesættelse: »- - Nej, hr. professor, børnenes bibelhistorie skal være noget helt andet end en akademisk fremstilling af det gamle Israels historie —.« Dr. Kaper hævder på det stærkeste, at han ikke taler ud fra: »— indremissions, grundtvigianismens, barthianismens eller nogen anden retnings synspunkter —,« men slutordene og efterskriften i hans lille bog er: »København, den 8. september 1933, 150-årsdagen for Grundtvigs fødsel.« — Jo, Grundtvigs frihedsideologi kan godt have været med til at eenspore religionsundervisningen helt til vore dage, ikke mindst fordi kravet om frihed og demokrati blev udskreget med fornyet styrke efter 2. verdenskrig. Det kan være en misforståelse af frihed i frihedens hellige navn at fratage et fag den faglige udfordring, som findes i andre fag. Det nytestamentlige ord behøver ikke at slavebindes i en beskyttet bås. Det må godt leve sagligt i en dynamisk dialog med andre livsanskuelsestekster. — Man kunne måske af det hidtil sagte tro, at jeg agiterer for saglighed uden personligt engagement. Det er ikke tilfældet. Det personlige engagement er der altid, men sagligheden kan udtværes.

Noget om at være kold fisk

Det er heller ikke så enkelt, at man blot kan optræde som sagligt »kold fisk«. Et lille rundspørge i slutningen af 3. G. gav mig et vink om dette. Jeg havde undervist 3 parallelle

klasser i 3 år og lod alle frivilligt vurdere de aspekter i faget, jeg havde brugt tid på, idet man udfør kirkehistorie, rel. psykologi, N T exegese, G T exegese, forkyndelse, debat etc. kunne sætte kryds ved

for meget rimeligt el. for lidt.

Rubrikken om forkyndelse »smuglede jeg med, tilfældigt,« og ved gennemgangen af, hvad jeg forstod ved de forskellige ting, fik eleverne at vide, at forkyndelse var spørgsmålet, om hvorvidt jeg havde virket missionerende eller kedeligt neutral. Man må vide, at jeg havde bestræbt mig på at være saglig og også ærlig, når en tekst rejste spørgsmål, jeg ikke kunne give færdige løsninger på, og at mine personlige opfattelser ofte kom frem i slutningen af en debat, når bolden havde løbet nogen tid. I øvrigt vidste alle, at jeg i min fritid var leder i et kristent ungdomskorps. – 52 tog stilling med dette resultat:

For megen forkyndelse:	3
Rimeligt:	44
For lidt:	5

Tillidsfulde samtaler, som fulgte skemaet op, bekræftede, hvad jeg havde fornemmet, nemlig at jeg i begyndelsen af de 3 år blev sat i bås med præster, som var »ude på at omvende os.« Forsøg på saglighed og opgør med vanetænkning rev præstekjolen af mig for de fleste. Et godt eksempel var arbejdet med apostolicum, under hvilket det pludselig gik op for folk, at jomfrufødslen var såre ringe bevidnet i NT og ingen større rolle spillede i oldkirken. Det er klart, at den slags småundersøgelser ikke giver noget alment billede, og at de betyder mere for den, som laver dem, end for andre, men de kan vel være »straws in the wind« og en udfordring til nødvendige, grundigere ting.

Et nyt barn

Vor skole har fået et nyt barn. Det er HF-kurserne. Her er religion blevet eksamensfag. Ved at sammenligne med

gymnasiets eksamensfri Grundtvigske situation på dette punkt vil vi kunne få noget at vide. Der er materiale til en religionssociologisk pædagogisk undersøgelse, som forhåbentlig vil blive lavet af fagfolk i de kommende år. Den umiddelbare erfaring viser, at eksamen i faget på dette trin er en positiv udfordring og motivation både for lærere og elever. Et lille om end stadig usikkert vink om situationen er, at på vort kursus har foreløbig 15 af 48 HF-kursister frivilligt valgt at skrive specialopgave i religion i 3. semester. (Man skal skrive een opgave i 3. semester og een i 4. semester, og man kan frit vælge mellem 12 forskellige fag).

Forsøg på konklusion

Fører disse spredte iagttagelser nogen steder hen? Måske.

1. Vi skal have øgede religionssociologiske og religionspsykologiske undersøgelser af disse ting, før vi kan udtale os med bare relativ sikkerhed.
2. Den viden og erfaring, vi har, peger i 2 retninger:
 - a. Hvis vi forsøger som undervisere at stå med Kristus og hans ord i en verden af andre livssyn, som vi også giver taleret, vil dette Kristusord kunne komme ind i en dynamisk dialog, som meddeler viden og får noget til at ske inden i mennesker. Det var situationen ca. 30 efter Kr. Dette kan praktisk fremmes af en faglig udfordring, som kendes i andre fag.
 - b. Hvis vi går ind i rollerne som prædikanter og martyrer, vil man med glæde acceptere os i disse roller, men så bliver det vanskeligere for os at sprede den viden, som kan give mennesket selvforståelse i vor kultursammenhæng.
3. Tilbage til didaskalos og keryx: Det lader sig gøre at forkynde uden at undervise, men man kan ikke undervise uden at der sker en vis påvirkning.

Torben Berg.

Fra »feltlæreren«s rapporter

Ebbe Stavnskjær, menig nr. 12345

Det var jo just ikke med glæde, jeg modtog det brev. Selvfølgelig skulle jeg slet ikke have åbnet det, – men det kunne dog være – trods alt – en besked om, at jeg var blevet kaseret som soldat.

Det var det altså ikke, – og et par måneder senere var jeg således blot: 823.

Nu er jeg selvfølgelig klar over, at dette »blot« i forbindelse med en soldat er forkert, ja, ganske forkastelig.

En soldat er nemlig en hædersmand, endda våbenfører, der gør sin pligt for sit højtelskede fædreland.

Jeg er en ung mand, der med glæde ofrer sin tid på at lære, hvorledes jeg på nemmeste måde i en sen natte-time strangulerer fjendens vagtpost.

Jeg er en »kammerat«, der med største fornøjelse går ind i det kollektiv, som vi jo alle drømmer om at realisere.

Jeg er i besiddelse af så strålende dyder som: vilje, kraft og evne og en absolut betingelse for fredens opretholdelse – samt pigernes erotiske tilfredsstillelse.

Fordi jeg er en hædersmand, er det da også kun af lutter villig interesse, at man undersøger min fortid flere slægtled tilbage.

Fordi jeg gør min pligt, er det da også kun af rent formelle grunde, at man straks ved ankomsten sætter mig ind i det snedigt udregnede militære straffesystem.

Fordi jeg elsker mit fædreland, er det da også kun for sjov, at man i geledet betegner mig som: umoden, barnlig, upræcis, sløv, uforkammet, sjofel etc. etc.

Fordi jeg vil lære at strangulere fjendens vagtpost, er det da også kun for at beskytte mig selv, at jeg skal vandre 20 km med fuld oppakning, kravle gennem kloakrør, mave mig frem i pløre, bruge aften efter aften til rengøring af gevær etc.

Fordi jeg er en »kammerat«, skal jeg lære at indordne mig, d.v.s. jeg må være parat til at udkæmpe drabelige slag i tæpper og lagner, jeg må deltage i den almindelige åbenbaring af hver enkelts kønsliv, jeg må være aktivt skabende med hensyn til sproget, etc.

Til opretholdelse af denne min høje moralske standard havde man anskaffet veluddannede befalingsmænd, der alle havde den pædagogiske indsigt samt personlige modenhed, som er forudsætningen for arbejdet. I overensstemmelse med helt moderne pædagogiske principper var disse befalingsmænd da også både opdragere og vejledere. Helt i den ånd var det, når jeg fik at vide, at jeg ville blive »bollet både i røv og ansigt«, hvis jeg ikke fuldførte 20 km-marchen.

Triumfer fejrede pædagogik, når min spage kritik af systemet blev modsvaret med, at mine åndelige evner vist ikke

kunne være store nok til at gennemskue noget så kompliceret.

Hel ustyrlig god måtte denne pædagogik være, når den oftest resulterede i samlet »skideballe«, der sluttede af med ordene: »Det, De mindst tænker på, er, at De er soldat, og som sådan har at efterkomme de ordrer, De får.«

Jeg går i et geled. Helt automatisk følger jeg den samlede rytme, – venstre højre, venstre højre. Mine tanker kan løbe frit. Pludselig drejer alt sig om dette ene: Sæt nu, det var virkelighed, – sæt nu fjenden lå der – nej der.

Jeg er under kommando, tilhører denne deling. Jeg er 823 – og intet andet.

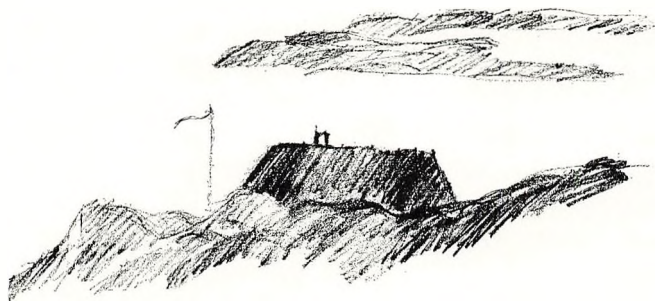
Selvfølgelig vil jeg forsvare hjemmet, – men hvad med

de andre? Har de den samme baggrund, samme begrundelse, samme impuls til at slå?

Eller – gør man blot sin »pligt«, som en, en af dem, der er mange af:

»Jeg læser en sang af navne, en dødsmesse af kolde data. Jeg går på de store krigergrave i Frankrig, Tyskland, England, Rusland, Rumænien, Bulgarien, Amerika, Italien – –. Som en kornmark af kors, som tusinde vinstokke plyndrede for deres vin står staverne på række efter række, geled efter geled, som legioner af sorte, mod himlen strakte hænder, der truer ad Gud, ad mennesker, ad herskere - - ad alt - - -«.

Stavnskjær.

Th. Langs Gymnasiums elevråd

Det er en meget naturlig ting, når man står over for at skulle træde tilbage som formand for elevrådet, at kaste et blik tilbage på den tid, der er gået, og prøve at finde ud af, hvad man har udrettet. Uvilkårligt melder der sig en række spørgsmål, af hvilke de væsentligste er disse: Har du overhovedet udrettet noget, eller er elevrådet virkelig den »narresut«, som visse mennesker påstår? Og var de ting, som elevrådet gennemførte, ikke kommet alligevel? Jeg vil her prøve at trække nogle af de ting frem, som elevrådet har gennemført. Den største og mest mærkbare ting er uden tvivl det nye ordensreglement, som trådte i kraft efter påske. Heri var nemlig indeholdt de krav, som elevrådet har kæmpet hårdst for: Rygning inden for murene samt lov til at gå ud i frikvartererne. Hvad angår rygningen, var der fra elevrådet rettet ialt 7 henstillinger til rektor om dette. Og så kom det altså endelig. Man kunne naturligvis have ønsket, at rygetilladelsen var kommet noget før, idet den har oprettet en del af den mistillid, elevrådet efterhånden var kommet i. Der var – og er stadig, omend i mindre grad – utilfredshed med, at det eneste, elevrådet udrettede, var at sørge for knagerækker, borde og stole og deslige småting. Rent personligt foretrækker jeg at tolke dette om elevrådets mang-

lende aktivitet derhen, at man i det store og hele er tilfreds med forholdene her på skolen. Det problem, der i øjeblikket giver størst utilfredshed, er morgensangen, som det endnu ikke er lykkedes at finde nogen løsning på. Men man må jo hele tiden have for øje, at elevrådet ikke er lovbealet, at elevrådet ikke kan stille nogen form for magtdemonstration bag sine krav, at det eneste, vi kan gøre, er at bede om og at henstille.

Men elevrådet er ikke kun en lokal institution. Også på landsplan har vi gennem medlemskab af Dansk Gymnasieelevråds Sammenslutning (DGS), været med til at udrette noget. Dens største triumfer har været reglen om, at elever over 18 år selv må skrive sedler, kørselsrefusion til udenbys elever samt udgivelsen af gymnasiebladet.

Alt dette synes at pege hen på, at elevrådet ikke er en narresut. Elevrådet er stadig i støbeformen, og en strukturændring er uden tvivl påkrævet, men til trods for dette synes jeg, at elevrådet er fuldt ud berettiget, og jeg er overbevist om, at det med tiden vil få betydelig større indflydelse, og at det vil blive pålagt stadig større opgaver, og også at det vil kunne løse dem.

Henrik Nissen.

De lærerstuderendes forening

I modsætning til så mange andre studerende i dette land har vi anvendt det forløbne år til at få vor egen forening til at fungere så nær de demokratiske idealer som muligt, i stedet for udelukkende at bruge vor energi udadtil.

Det har blandt andet givet sig udslag i en kraftig decentralisering af De studerendes Råds funktioner, således at så mange som muligt får del i arbejdet. Vi har den praksis, at hver gang et nyt udvalg skal besættes, bliver tilbuddet først sendt til de enkelte klasser, og vi har den glæde, at stadig flere ønsker at være med. Den time i skemaet til klassemøder, der har været talt så meget om, har vi nu endelig fået. De har givet anledning til at ændre forløbet af rådsmøderne, sådan at vi nu slutter hvert møde med at vedtage dagsordenen for det næste møde. Det giver den fordel, at alle punkter kan komme til behandling i klasserne før de kommer op på rådsmødet, og hver enkelt studerende har således lejlighed til at få sine synspunkter fremlagt gennem klasserepræsentanten. Endvidere har vi indført den regel, at alle, der møder frem, har taleret, noget som flere og flere benytter sig af. Nu er alt jo imidlertid ikke rosenrødt. De mange nye udvalgsmedlemmer og den store udvidelse af foreningens arbejde i det hele taget har givet os visse kommunikationsproblemer, men der er heller ingen der siger, det skal være let alt sammen.

For fag- og klasserådenes vedkommende vil vi i dette efterår prøve at sætte en samtale igang mellem de forskellige klasser. Det har vist sig, at der er stor forskel på det udbytte, man høster fra disse i princippet så glimrende organer, og man spørger sig selv, om det så ikke var muligt for de klasser, der er kommet godt i gang, at hjælpe de andre på gled. Det vil i hvert tilfælde blive forsøgt.

Ved skoleårets begyndelse prøvede vi denne gang noget helt nyt. Det har længe været diskuteret, hvordan man kun-

ne modtage de nye studerende på en bedre og varmere måde end det hidtil har været praktiseret. Vi valgte at lade de nye mødes i grupper på otte mand, efter at den officielle del af dagen var forbi, for at diskutere forskellige problemer som autoritet, personligt ansvar for studierne, usikkerhed over for alt det nye o.s.v. Om aftenen holdt De studerendes Råd så en velkomstfest, hvor hele seminariet var indbudt. Vi har fået meget forskellige reaktioner på dette program, men dog langt overvejende positive. Flere lærere har udtalt, at de nye i år er langt mere aktive end tidligere års 1st., og vi håber naturligvis, at vort program har været medvirkende årsag til dette.

Også på kulturfronten prøver vi i år noget nyt. Der har længe været klaget over manglende tilslutning til arrangementerne, og vi har derfor i år besluttet at stille et beløb til rådighed for klasserne på skift og så lade dem arrangere eller lade være. På den måde håber vi at få de aftener der er behov for og ikke mere.

Til slut er der kun at sige, at alt går godt her. Den rolige forhandlings- og samtale tone er stadig i højsædet på Th. Lang.

På De studerendes Råds vegne:

Erik Olsson.

»HUGINN« 1967-68

I det forløbne år har »HUGINN« haft den hidtil største procentdel af gymnasiets elever som medlemmer. Desværre kan der ikke siges at gælde det samme for mødeprocenten som for medlemsprocenten. Ved enkelte arrangementer har førstnævnte været helt nede på omkring 1.

Programmet har i det forløbne år set således ud:

30/8: Efterårssæsonen indledtes med filmen »Sommeren med Monika«. Pænt fremmøde, men delte meninger om filmens kvalitet.

Den 9/9 blev de nye 1.g'ere budt velkommen på behørig vis ved en særdeles vellykket fest i seminariets aula.

Den 20. sept. vistest den polske film »Aske og diamanter«.

Den 28/9: Fru Møller, Kjellerup, reciterede brudstykker af Jørgen Franz Jacobsens roman »Barbara« samt to eventyr af H. C. Andersen. Kun 4 (fire) medlemmer var mødt op. Fru Møller tog dog situationen med godt humør, og 241 medlemmer gik glip af en uforglemmelig oplevelse.

Forfatteren Sven Holm var gæst ved sæsonens første forfatteraften. En vellykket aften, der afsluttedes med en livlig diskussion om planlægningen af danskundervisningen i gymnasieskolen.

Den 2/10 vistest den berømte franske instruktør Truffaut's mindst lige så berømte film »Silkehud«. - Stor publikumssucces.

Den 27. oktober 1967 er en dato, der vil gå over i foreningens historie. Efter for anden gang indenfor 14 dage at have fået afbud fra kgl. skuespiller Olaf Ussing, fik vi held til, med nøjagtig 22 timers varsel, at engagere en teatertrup, der netop var på tourné og egentlig skulle have haft friaften i Århus. Stykket hed »Kære Løgner« og er bygget over en brevveksling mellem Bernhard Shaw og hans elskerinde. De to eneste roller blev fremragende spillet af to så velkendte norske skuespillere som Lillebil Ibsen og Per

Åbel. Seminariets aula var fyldt til sidste plads. Vel nok »HUGINN«s hidtil største succes.

Den 3/11 havde vi besøg af amanuensis ved Københavns Universitet, mr. Hassan. Mr. Hassan stammer fra Ægypten og baggrunden for hans besøg var den nyligt overståede krig i Mellemøsten. Pænt fremmøde.

Den 10/11 vistest den svenske film »Gøglernes aften«. Pænt fremmøde.

3/250 af foreningens medlemmer mødte op den 16/11 for at høre elektronisk musik v/ Holstebro's stadskomponist Jørgen Plaetner. Yderligere kommentarer undlades.

Den 29/11 var der i modsætning til foregående arrangement fuldt hus. En trio bestående af forfatterne Per Højholt, Hans Scherfig og folkesangeren Poul Dissing tog sig med stor succes af denne aften.

Den 8/12 havde »HUGINN« besøg af forfatteren Peter Ronild. - En spændende aften for de få, der var mødt op.

Den 16/12: Julefest - et festligt, folkeligt og fornøjeligt arrangement.

1968

Der afholdtes generalforsamling den 16/1 med valg af ny bestyrelse. Der var traditionen tro god mødedeltagelse og særdeles livlig »debat«. Ind imellem var det dog muligt at høre, hvad der blev sagt fra talerstolen.

Den 18/1 afholdt den nye bestyrelse sit første arrangement. Den engelske film »Snylteren« vistest for et forholdsvis stort publikum. Filmen er bygget over en novelle af Harold Pinter.

Den 10/2: Fastelavnsfest. Ret ringe deltagelse, men hyggelig atmosfære.

Den 13/2 havde »HUGINN« besøg af forfatteren Finn Methling. De ni medlemmer, der var mødt op, fik en spændende aften ud af det.

Den 19/2 havde foreningen igen et arrangement lidt ud over det sædvanlige. Vi havde besøg af den norske skuespiller Jens Bolling, der mesterligt reciterede »Peer Gynt«

og fortalte om baggrunden for Ibsen's velkendte stykke. Også forældre var indbudt til denne aften. – En stor succes.

Den 7/3: En storslået aften for både elever og forældre, da den verdenskendte komponist Bengt Johnson demonstrerede stor klaverkunst i den blå sal.

Den 15/3 orienterende presseattaché ved U.S.A.'s ambassade, Mr. Sharpe, om U.S.A.'s uden- og indenrigspolitik. Efter foredraget udviklede der sig en heftig debat.

Den 19/3 vistes den prisbelønnede engelske film »Darling« for et talstærkt publikum.

Den 30/3 tog »HUGINN« officiel afsked med 3.g'erne ved en hyggelig fest i seminariets aula. Mange var mødt op til den sidste fest i denne sæson.

Den 23/4 vistes den italienske film »Mamma Roma«. Pæn mødedeltagelse.

Iøvrigt kan det meddeles, at »HUGINN« for tiden deltager i forhandlinger om et øget samarbejde med forskellige andre ungdomsforeninger i byen. Vi håber at et sådant samarbejde vil føre til, at vi for fremtiden kan binde an med endnu større arrangementer end hidtil.

Nye love

Som det ses af nedenstående, har bestyrelsen udarbejdet forslag til nye love, da vi mener, at det er tiltrængt, bl. a. på grund af ændringer i institutionens struktur.

Da det viser sig umuligt at afholde en generalforsamling, hvor mere end nogle ganske få medlemmer kommer til stede, beder vi om, at eventuelle indsigelser mod lovfor-

slaget indsendes til formanden for institutionens lederråd, sem.rektor *K. Gro-Nielsen*, senest 1. januar 1969.

Kommer der indsigelser, vil der blive indkaldt til ekstraordinær generalforsamling. I modsat fald vil vi betragte lovforslaget som vedtaget.

Bestyrelsen.

Forslag til nye love for Th. Langs Skolers Samfund

Par. 1.

Foreningens mål er at vedligeholde forbindelsen mellem skolernes forhenværende elever og lærere og mellem dem og skolerne samt i det omfang, foreningens økonomi tillader det, at opmuntre eleverne i institutionens forskellige afdelinger ved bortgivelse af legater eller på anden måde.

Par. 2.

Medlem kan enhver blive, som har været elev i en af institutionens afdelinger, samt dennes forhenværende og nuværende lærerkræfter. Endvidere kan optages andre, som interesserer sig for skolerne.

Medlemmerne er delt i 4 grupper:

A. Medlemmer fra Th. Langs Seminariums forskellige afdelinger.

B. Medlemmer fra Th. Langs Gymnasium.

C. Medlemmer fra Th. Langs Skole (Øvelsesskolen).

D. Andre medlemmer.

Par. 3.

Bestyrelsen ledes af den til enhver tid siddende formand for Th. Langs Skolers lederråd, og består yderligere af 6 medlemmer for hver af grupperne A. og B. Medlemmer fra

gruppe C og D kan indvælges i bestyrelserne for A og B. Hver af disse gruppers bestyrelsesmedlemmer vælger sin formand og næstformand. Den samlede bestyrelse vælger af sin midte foreningens kasserer og sekretær.

Fællesbestyrelsen antager årsskriftets redaktion og kontorhjælp. Blandt hver gruppes bestyrelsesmedlemmer skal der være både indenbys og udenbys repræsentanter. Institutionens skoleledere og formændene for afdelingernes elevråd deltager i bestyrelsesmøderne.

Par. 4.

Halvdelen af hver gruppes bestyrelsesmedlemmer afgår hvert 3. år, første gang ved lodtrækning. Bestyrelsesvalget foregår ved skriftlig afstemning. Forslag om kandidater til bestyrelsen indkaldes af lederrådets formand i årsskriftet forud for valgåret (første gang 1969). Forslag skal være lederrådets formand i hænde senest en måned efter årsskriftets udsendelse. Stemmesedler udsendes til alle medlemmer i årsskriftet for valgåret (første gang 1970). Medlemmer af grupperne C og D kan selv vælge, til hvilken gruppe de vil afgive deres stemme. Valgene afgøres ved almindeligt stemmeflerhed blandt de afgivne stemmer. Genvalg kan finde sted. Samtidig med bestyrelsesvalget vælger hver gruppe 2 suppleanter og 1 revisor. Genvalg kan ligeledes finde sted.

Par. 5.

Lederrådets formand indkalder den samlede bestyrelse mindst én gang årligt. Kassereren fremlægger det reviderede regnskab, og andre forretningsanliggender drøftes, herunder årsskriftets tilrettelægning. Formændene for grupperne A og B indkalder disse gruppers bestyrelse mindst én gang årligt til behandling af gruppernes særskilte anliggender, herunder elevstævner.

Hvert 4. år (første gang i foråret 71) vælger bestyrelsen for A-gruppen blandt tidligere elever på seminariet eller småbørnslærerindeseminariet i henhold til institutionens fundats et medlem til bestyrelsen for den selvejende institution »Th. Langs Skoler.« Genvalg kan finde sted.

På samme måde vælger bestyrelsen for B-gruppen et medlem til institutionens bestyrelse blandt tidligere elever fra gymnasieskolen eller øvelsesskolen. Genvalg kan finde sted.

Par. 6.

Den samlede bestyrelse fastsætter det årlige kontingent.

Par. 7.

De to gruppers formænd aflægger beretning om årets arbejde i årsskriftet. Lovændringer og andre for foreningens medlemmer vigtige spørgsmål forelægges i årsskriftet til afgørelse ved skriftlig tilkendegivelse. Til lovændring kræves et flertal på to trediedele af de afgivne stemmer.

Par. 8.

Der udgives hvert år et årsskrift, som skal indeholde den i par. 7 nævnte orientering, det reviderede regnskab og medlemsliste (skiftevis i grupperne A og D, og grupperne B, C og D).

Par. 9.

Kontingentet opkræves samtidig med årsskriftets udsendelse. Størrelsen af den sum, der årligt anvendes til gaver og lignende, fastsættes af bestyrelsen. Beløbet fordeles i samråd med institutionens skoleledere. Foreningens regnskabsår er finansåret.

Th. Langs Skolers Samfund

REGNSKAB

for »Th. Langs Skolers Samfund« 11/3-67 – 30/9-68.

Bestyrelsen:

Sem. rektor K. Gro-Nielsen

(fmd. for Th. Langs Skolers lederråd).

A-gruppen (seminariernes tidligere elever).

1. Lærer Bjørn Dybkjær, Nr. Lyndelse.
2. Programsekretær Hans Arne Hansen, Åbenrå (formand).
3. Sem.lektor Else Madvig, Silkeborg (kasserer).
4. Sem.lærer Erik Messell, Silkeborg.
5. Lærer Jens Nørgård, Gylling.

B-gruppen (gymnasiets tidligere elever).

1. Rektor Åge Bertelsen, Århus.
2. Overretssagfører O. Bisgård, Silkeborg.
3. Lektor Gunnar Christensen, Randers (formand).
4. Læge Gustav Dickmeiss, Silkeborg.
5. Adjunkt Knud Skytte, Horsens.
6. Bogtrykker Kai Sørensen, Silkeborg.

Revisorer:

Lærer Max Rahbek, Silkeborg.

Lærer Jens Rørby, Silkeborg.

INDTÆGT

Kassebeholdning 11/3-67	2.889,32
Kontingenter	12.450,00
Renter	77,91
Salg af gamle hefter	143,50
Overskud ved elevstævne	65,00
	<hr/>
	15.625,72

UDGIFT

Bogtrykker	8.555,80
Bestyrelsesmøder	690,20
Porto	1.255,48
Sekretær	500,00
Boggaver 23/11-67	2.214,18
Hjælp v. udsendelse af hefte	141,40
Blomsterhilsener	82,00
Diverse	186,10
	<hr/>
	13.645,16
Balance	1.980,57
	<hr/>
	15.625,73

1/10-68. Kassebeholdning

1.980,57

Silkeborg, den 1/10-68.

Else Madvig.

Regnskabet revideret og fundet i orden.

M. Rahbek.

Jens Rørby.

MEDLEMSLISTE B

Gymnasiet

A

- St. 54 Abildskou, Margrethe, fru rutebilejer, f. Buchreitz, Slet pr. Tranbjerg, Jyll.
- St. 49 Agersnap, Gudrun, fru, f. Høegh-Pedersen, Kulsviertofte 41, Lyngby.
- R. 62 Azhar, Ali, lærer, Frydensgade 20, Silkeborg.
- St. 53 Alkjær, Mogens, afdelingsingeniør, Svanevej 27, Vissingbj.
- St. 58 Ammitzbøll, Thorkil, civilingeniør, Tavleager 21, Greve Strand.
- St. 66 Andersen, Anders-Jørgen, Dalsgård, Grauballe.
- St. 47 Andersen, Bodil Nave, fru, f. Jepsen, Jacobsens Allé 10, Hellerup.
- St. 67 Andersen, Dorte Secher, frk., stud. merc., »Nørregård«, Gjern.
- St. 62 Andersen, Ernst Sønnerby, Dalsgård, Grauballe.
- St. 66 Andersen, Grethe, frk. Chr. d. 8.s Vej 36, Silkeborg.
- St. 61 Andersen, Ove, E. T. Jørgensensvej 23, Uhrhøj, Vejle.
- St. 46 Archer, Birgit, fru, f. Hornemann, Box 58, Nairobi, Kenya, East Africa.
- St. 62 Arleth Birtha, fru, kommunelærer, f. Jensen, Skyttehøjvej 4¹ th., Kastrup.
- St. 19 Asschenfeldt, Vilhelm, læge, Gasværksvej 5, Sæby.

B

- R. 43 Baggesgaard, Jytte, frk., afdelingssygeplejerske, Frederiksberggade 92, Silkeborg.
- St. 39 Bak, Eigil, expeditionsekretær, cand. jur., Fyrhøjvej 13 st., Kgs. Lyngby.
- R. 54 Bak-Pedersen, Bent, civiløkonom, Dalføret 15, 4th, Kbn. S.
- St. 56 Balle, Erik, advokatfuldmægtig, Grønlandstorvet 11 X, Aalborg.
- St. 67 Baunsgaard, Else, frk., Kyhnsvej 15, Ry.
- St. 20 Bertelsen, Aage, rektor, Århus Katedralskole, Århus C.
- Pr. 99 Bisgaard, Otto, overretssagfører, Vestergade, Silkeborg.
- St. 57 Bitsch, Bodil, frk., tandlæge, Gertrud Raskvej 23, Aalborg.
- St. 60-S. 64 Bjørn, Conny Betty, fru, lærerinde, f. Jensen, Nim pr. Horsens.
- St. 27 Bo, Søren A., fagkonsulent, Østre Boulevard 8, Randers.
- St. 15 Bomholt, Julius, fh. Folketingets formand, Sønderho, Fanø.
- St. 38 Borchersen, Lone, fru, f. Sandvad, Nygårdsvej 6, Slangstrup.
- St. 58 Brandbye, Erik, teknisk chef, Kløvervang 42, Hørsholm.

- St. 58 Brandbye, Lissi Eg, fru, f. Jensen, Kløvervang 42, Hørsholm.
- St. 22 Brusendorff, Gudrun, fru, tandlæge, f. Jørgensen, Rosenørnsallé 68, 2. København V.
- St. 62 Brøndum, Kirsten Juel, frk., ergoterapeut, Kærmindevej 21, Gentofte.
- St. 33 Buchvald, Karen, fru, ekspeditionsekretær, cand. jur., f. Christensen, Steenvinkelvej 12 st., København V.
- St. 27 Bundgaard, Agnete, fru, overlærer, Bendzvej 10, Københ. F.
- St. 62-S. 65 Buhrkal, Birte, fru, lærerinde, f. Bislev, Engdraget, Lem st.
- R. 55 Bøystrup, Elva, fru, ekspeditrice, f. Sørensen, Absalonsgade 20¹, Århus C.

C

- St. 48 Chauvin des Villars, Gerda, fru, f. Christensen, Côte d'Ivoire, c/o overlæge Ludv. Christensen, Augustenborggade 23 E 13, Århus.
- St. 64 Christensen, Else-Bolette Gamst, frk., »Esbo«, Gl. Sogn, Holmsland, pr. Ringkøbing.
- St. 38 Christensen, Frants, fabrikant, Skjernvej 62, Holstebro.
- St. 61-S. 64 Christensen, Gudrun, fru, f. Mathiassen, lærerinde, Th. Segelckesvej 10, 1. s., Hjørring.
- St. 30 Christensen, Henry Rahbek, fabrikant, Silkeborgvej 98, Herning.
- St. 31 Christensen, Kitty Holstein, fru, f. Grummergaard Madsen, Fortunaallé 28, Esbjerg.
- St. 44 Christensen, Kn. Nygaard, Haslevein, Bakkestien, Bærum, Norge.
- St. 43 Christensen, Mogens, læge, Hostrupsgade 14, Silkeborg.
- St. 60-S. 63 Christensen, Per, lærer, Højmarksvej 18, Holsted.
- St. 48 Christensen, Peter Christian, major, Ringkøbingvej 6, Varde.
- St. 59 Christensen, Solveig Kopp, frk., stud. polit., Arendalsgade 9, 2., th., København Ø.
- St. 31 Christiansen, Karl Otto, professor, dr. jur., Olesvej 10, Vium.
- R. 17-S. 25 Christiansen, Margrethe, frk., seminarielektor, Vestergade 142, Silkeborg.
- St. 60 Cleemann, Jo, fru, sygeplejerske, f. Klan, Toftevej 8, Skals.

D

- St. 54 Dahl, Ebbe, inspektør, cand. pharm, Havlykkevej 7, Herlev.
- St. 61 Dahl, Johs. Thulesen, Halgård, Tvis pr. Holstebro.
- R. 49 Dahl, Jørgen, lærer, Sønderallé 12, Hurup, Thy.
- St. 49 Damgaard-Pedersen, Børge, tandlæge, Bredgade 28, Ikast.

- St. 37 Damm, Richardt, seminarielæktor, cand. theol., Skovvengen 30, Silkeborg.
 St. 58 Danielsen, John, cand. pharm., Bjelkesallé 35, 1., Københ. N.
 St. 66 Demuth, Kirsten Margrethe, frk., korrespondentstud., Strandparken 27, 8. th., Århus C.
 St. 34 Dickmeiss, Gustav, læge, Helmsvej 1, Silkeborg.
 St. 19 Digmann, P. M., generalmajor, Knebel.
 R. 29 Dorph, Jenny, fru, f. Knap, Vestergade 16, Stubbekøbing.

E

- St. 42 Edlund, Poul, landsretssagfører, Vestergade 37, Silkeborg.
 St. 60 Egeberg, Kirsten de Hemmer, frk., Damgaardsvej 13, Viby J.,
 St. 18 Egholm-Jensen, Ella, fru, f. Boas, direktør, Frederiksdal 10A, Skive.
 St. 46 Eriksen, Olaf Henning Bjerg, major, Idomlund, Holstebro.
 R. 40 Errboe, Bror, arkitekt, Lysbrolund, Silkeborg.

F

- R. 41 Faueryby, Carsten, urmager, Balle Kirkevej 10, Gl. Balle, Silkeborg.
 St. 32 Frank, Ulrica, fru, f. Eggers, Baltimore 1922 Mc. Elderry st., Maryland, USA.
 St. 59 Franzen, Hanne, fru, cand. psych., f. Søgren, Stenkrogen 5¹, Roskilde.
 St. 59 Frederiksen, Hanne Aakjær, fru, børnehavelærerinde, f. Maaigaard, Skovvangsvej 65, Strøby Egede, pr. Køge.
 St. 50-S. 56 Fridberg, Bent, lærer, Løvtoften 70, Tåstrup.
 St. 62 Fuglsang, Lars Rottbøll, stud. med., Hjortensgade 18, Århus C.

G

- St. 38 George, Kirsten, fru, f. Gløet, 19. High street, Kimberley, Notts, England.
 St. 53 Giersing, Marguerite, fru, f. Ravn, Ringvägen 17 A, Landskrona, Sverige.
 R. 54-St. 57 Glavind-Kristensen, Søren, cand. pharm., Fredensgårdsvej 40, Århus C.
 St. 43 Gløet, Georg, civilingeniør, Vestervej 7, Grenå.
 St. 57-S. 62 Gorridsen, Kirsten, frk. lærerinde, Skolebakken 3, Gern.
 St. 34 Greulich Missen, fru, f. Malling, Liljegården, Ubberød, Hørsholm.
 St. 41 Grunø, Gerda, fru, f. Lange, Skolevej 13, Egå.

- St. 66 Grønborg, Aase, frk. Vibevej 19, Silkeborg.
 St. 62 Gundersen, Hans Jørgen Gottlieb, Thunøgade 48, Århus C.
 St. 63 Gundersen, Vibeke, fru, f. Andersen, Thunøgade 48, Århus C.

H

- St. 50 Hagerup, Marguerite, frk., faglærerinde, Marielystvej 52, B. 215, København F.
 St. 31 Hansen, Gerda, fru, f. Fogh, Parkovsvej 36, Gentofte.
 R. 62 Hansen, Harald Rothe, Rønneallé 44, Silkeborg.
 St. 64 Hansen, Helny Mielec, frk., stud. odont., Tandlægekoll. V. 90, Fuglsangallé 28, Århus V.
 R. 22-F 28 Hansen, Inge, fru, lærerinde, f. Poulsen, Mariehøjsvej 26, Silkeborg.
 St. 49-S. 53 Hansen, Kay A., lærer, Stockholmsgade 5 st., Århus N.
 St. 64 Hansen, Poul S., lærerstud., H. C. Andersensvej 14, Åbyhøj.
 St. 65 Hansen, Poul, Tilst Østervej 12, Tilst, Mundelstrup.
 St. 53 Harreby, Tove, fru, f. Hammerum, Vestergade 15, 1., Vejle.
 R. 34 Haslund, Inga, fru, f. Ried, Grundtvigsvej 11, Nykøbing S.
 St. 61 Haufort, Ole, løjtnant, Kingosvej 12, Stensballe, Horsens.
 St. 61 Hauschildt, Peter, lærerstuderende, Ørnegårdsvej 24, 1., Gentofte.
 M. 57 Henneberg, Jørgen Tage, løjtnant og ingeniør M. a. I., DAB, Kejlstrupvej 4, Silkeborg.
 St. 62 Henningsen, Peter Stærmosen, stud. ing., Østerbrogade 208, 5., København Ø.
 R. 27 Henriksen, H., direktør for A/S Moselund Tørveforr., Moselund, Engesvang.
 St. 15 Hermansen, Carl, provst, »Blækhuset«, Hjørring.
 St. 45 Hevezi, Birthe, fru, f. Sand Lauridsen, 9 Ederline Avenue, London S. W. 16, England.
 St. 40 Hjorth, Ella, fru, fysioterapeut, f. Kanstrup, Bygholm Parkvej 53, Horsens.
 St. 40-S. 46 Hjortmose, Knud, overlærer, Vesterkant 1, Vejle.
 St. 36 Holm, Bodil, fru, f. Jensen, Engvej 30, Rungsted Kyst.
 St. 35 Holm, Svend, civilingeniør, Engvej 30, Rungsted Kyst.
 St. 61-S. 65 Høst, Tove, fru, lærerinde, Amselstr. 42, Slesvig, Sydslesvig.

I

- St. 66 Ibsen, Hans Rerup, stud. jur., Blåvand, pr. Oksbøl.
 St. 27 Iermiin, Else de, frk., cand. phil., overordentlig stiftsdame, Riddergade 2, Viborg.

J

- St. 26 Jacobsen, Grethe, frk., afdelingsbibliotekar, Vesterbro 127, 1105 Aalborg.
- St. 61 Jacobsen, Kirsten, frk., Dreschelsvej 1, Silkeborg.
- St. 64 Jensen, Anette Ragn, frk., stud. mag., Bredgade 35 B 2., København K.
- R. 55 Jensen, Bente Simo, frk., »Hesselhøj«, Kjærsgårdsvej 39, Silkeborg.
- St. 21 Jensen, E. Borup, lektor, Buddingevej 17 B, Kgs. Lyngby.
- St. 67 Jensen, Elsebeth, fru, lærerstud., f. Jonassen, Skolen, Rask Mølle.
- R. 53 Jensen, Erik Vadstrup, civilingeniør, Skanderborgvej 40, 6., Århus C.
- St. 62 Jensen, Henning Fosgerau, stud. scient., Niels Juelsgade 65, 3., Århus N.
- St. 53 Jensen, Jørgen Berg, civilingeniør, Barnsteenhurst 34, Den Haag, Holland.
- St. 67 Jensen, Karl Aage Juhl, stud. polyt., St. Bredlund, Hampen.
- St. 44 Jensen, Paul Glarbo, civilingeniør, Tyge Rothesvej 38, Odense.
- St. 66 Jensen, Peter Vadstrup, Thorsgade 58, Silkeborg.
- R. 60 Johansen, Elsebeth, frk., lærerstud., Torvet 2, Hammel.
- St. 61 Josephsen, Kaj, tandlæge, Høeg Hagensvej 10 B, Århus N.
- St. 61 Jönsson, Hanne, frk., stud. mag., Rådmand Steins Allé 17, st. th., København F.
- St. 62-S. 67 Jørgensen, Asger Telling, lærer, Broby forskole, Næsby.
- St. 47 Jørgensen, Ebba, fru, f. Wibskov, Fagerbroggaten 11, 2., Oslo, Norge.
- St. 56 Jørgensen, Ellen Storgaard, fru, børnehaveleder, f. Madsen, Havrevænget 38, Vordingborg.
- St. 62 Jørgensen, Grethe, fru, lærerinde, f. Kirkegaard, Rosenvænget 47, Hørning.
- St. 59 Jørgensen, Helle, frk., stud. mag., Hybenvej 7, Mariager.
- St. 61 Jørgensen, Kirsten Lohse, fru, f. Ringgaard, Søholtallé 42, Silkeborg.
- St. 60 Jørgensen, Randi Sigfuss, fru, f. Larsen, Olsbæk Strandvej 58 A, Greve Strand.
- St. 58-S. 62 Jørgensen, Aase Haarup, fru, lærerinde, f. Haarup, Hvinningdal, Silkeborg.

K

- St. 47 Karnov, Grethe, fru, f. Lang Rasmussen, Søndervej 12, Virum.

- St. 58-S. 61 Kavin, Bent, lærer, Vammen, pr. Viborg.
- St. 60-S. 63 Kejlberg, Poul, lærer, Rørthvej, Odder.
- St. 67 Kierkgaard, Ane, frk., »Kulsøhave«, Bryrup.
- St. 47 Kjeldset, Erling, arkitekt MNAL, Ammerudgrenda 37, Oslo 9, Norge.
- St. 56-S. 59 Kjær, Bodil Andrup, fru, lærerinde, f. Jensen, Skolevej 7, Sabro pr. Mundelstrup.
- St. 48-S. 56 Kjærgaard, Poul Erik, viceforstander, Idasvej 11, Fredericia.
- St. 28-S. 35 Kjærgaard, Vilhelm, overlærer, Baggensesvej 15, Silkeborg.
- R. 17 Kjær-Nielsen, Karen, fru, postassistent, f. Kjeldsgaard, Fengersallé 15, Bramminge.
- R. 36 Kjærulff-Jørgensen, Inge, fru, sekretær, f. Carlsen, Anemonevej 11, Hareskov.
- St. 57 Knudsen, Flemming, Egtoft, Bjertrupvej 14, Hørning.
- St. 57 Knudsen, Kirsten Reber, fru, aut. fysioterapeut, Bjertrupvej 14, Hørning.
- St. 62-S. 66 Kobberup, Ulla, fru, lærerinde, f. Gro-Nielsen, Skolen, 3951 Christianshåb, Grønland.
- St. 41 Kolind-Andersen, Marie, fru, f. Blenker, Gammelby præstegaard, Stouby.
- St. 67 Kramer, Lisbeth, frk., Voel pr. Silkeborg.
- St. 67 Kristensen, Kirsten, frk., Langagergård, Ry.
- St. 45 Kristensen, Knud Skytte, adjunkt, Bøghsgade 11, Horsens.
- St. 31 Kristiansen, Ib, kurlæge, Vestergade 43, Silkeborg.
- St. 23 Kyed, Edith, fru, f. Mack, Gerthasvej 14, Odense.
- St. 47 Kaarsted, Tage, lektor, cand. mag., Præstevangvej 31, Hasle, Århus V.

L

- St. 35 Larsen, Anker Levin, ingeniør, Virklund st.
- St. 50 Larsen, Axel Levin, rådg. elektroingeniør M. af I og IRI, Sankelmarksvej, Silkeborg.
- St. 62 Larsen, Else Winther, frk., korrespondent, Parcelvej 175, Virum.
- St. 53 Larsen, Jørgen Øst, export manager, 513 Alcide Drive, Abbeville, Louisiana.
- St. 66 Larsen, Lise Hvidtved, Fuglegårdsvænget 37, Gentofte.
- St. 56 Larsen, Torben, Hvidtved, civiløkonom, Magleparken 51 st. tv., Ballerup.
- St. 49-S. 51 Lassen, Bodil Scheel, fru, lærerinde, f. Birkeland, Annexgården, Erritsø, pr. Fredericia.
- St. 32 Lassen, N. O., professor, dr. phil., Søndervej 43, Virum.
- St. 67 Lau, Peter, stud. med., Broagervej 6, Risskov.

- St. 60-S. 64 Lauritzen, Klara, fru, lærerinde, Roerslev pr. Kappendrup.
- St. 60-S. 64 Laursen, Dorrit, fru, lærerinde, f. Nielsen, Rylemosen 3, Brøndby Vester pr. Glostrup.
- St. 60 Laursen, Jens Chr., civilingeniør, Rylemosen 3,2. Brøndby Vester pr. Glostrup.
- St. 41 Laursen, Kaj Kjær, civilingeniør, Vedbendvej 15, Hellerup.
- St. 52 Laursen, Ole Winther, overtrafikassistent, Fynsvej 76 st., Kolding.
- St. 44 Laursen, O. Rud., teknisk meteorolog, Nygårdsvej 3 A, 3., København Ø.
- R. 60 Laursen, Søren Overgaard, repræsentant, Stensballe, Horsens.
- St. 27 Lennert-Petersen, Otto, apoteker, lic. pharm., Bagsværd apotek, Bagsværd torv 6, Bagsværd.
- St. 41 Leschly, Stig, overlærer, Haustedsgade 20, Odense.
- St. 47 Lidegaard, Jens M., sognepræst, Vinding.
- St. 23 Lilholt, Esther, fru, f. Jensen, St. Nikolajgade 2, Viborg.
- St. 61 Lindhardtzen, Jon, Frausing, pr. Hinge.
- St. 61 Lunding, Troels, Enghavevej 4, Silkeborg.
- St. 26 Lundkvist, Sven, lektor, Jørgen N. Niensensvej 2, Hjørring.
- R. 57 Lundsgaard, Peter, boghandler, Skoleboghandelen, Silkeborg.
- R. 62 Lundsgaard, Thomas, Skoleboghandelen, Silkeborg.
- St. 22 Løvengreen, Johanne Marie, frk. sekretær, Tornysvej 8, Charlottenlund.

M

- St. 61 Madsen, Birgitte Dueholm, frk. ergoterapeut, Østerbrogade 117, 3. sal, København Ø.
- St. 24 Madsen, Bjarne, lektor, cand. mag. Sølystvej 49, Silkeborg.
- St. 24 Madsen, Einer, direktør, Aldersrovej 6, Silkeborg.
- St. 60 Madsen, Hans Erik Lundager, amanuensis, cand. scient., Raunstrupvej 7, 1. sal, Vanløse.
- St. 62 Madsen, Karen Wormslev, fru, lærerinde, f. Nielsen, Sandvejen 38¹ mdf., Silkeborg.
- R. 59 Malmbak, Per, radartekn., Østervej 27, 2. sal th., Glostrup.
- St. 62 S. 66 Martinek, Tove, fru, lærerinde, f. Gislinge, c/o Gislinge, Bindsløvs Plads 11, Silkeborg, Zell am Ziller, Østrig.
- St. 66 Mikkelsen, Niels Aage Ladekjær, løjtnant, Vinderslevholm, Kjellerup.
- St. 50 Mogensen, Knud L., major, Roskildevej 139 A, Frederikssund.
- St. 62-S. 67 Munch, Svend Aage, lærer, Vamdrup skole, Vamdrup.
- St. 54 Munck, Birthe-Marie, fru, fysioterapeut, f. Gaardsted, Dannevirkevej 11, Silkeborg.

- St. 62 Møller, Erik Fruelund, stud. mag., koll.1, vær. 20, Universitetsparken, Aarhus.
- St. 66 Møller, Jens Chr., Aabyvej 35, Aabyhøj.
- St. 34 Møller, Karen Paludan, fru, f. Junker, Stengaardsvej 5, Sejs, Silkeborg.
- R.28 Møller-Christensen, Vibeke, fru, fuldmægtig, Dalgas Boulevard 85, 2. sal t.v., København F.
- St. 35 Mørch, Gerda, fru, f. Møller, Kildeskovvej 59, Gentofte.

N

- St. 47 Nedergaard, Knud, seminarieadjunkt, Callunavej 11, Allerød.
- St. 64 Neybauer, Ib, stud. med., Søholt Allé 16, Silkeborg.
- St. 52-S 55 Nielsen, Benta Sevelsted, frk., lærerinde, Kaptajn Andersensgade 18, 2. sal, Horsens.
- St. 67 Nielsen, Carl Jørgen, »Nylund«, Gl. Rye, Ry.
- St. 31 Nielsen, E. Reenberg, læge, Karise.
- St. 34 Nielsen, Ege, advokat, Sct. Clemensstræde 9, Aarhus C.
- St. 16 Nielsen, Ella, fhv. lektor, f. Gregersen, Japanvej 18, København S.
- St. 46 Nielsen, Hans Reimar, tømmerhandler, Tranevej 16, Silkeborg.
- St. 53 Nielsen, Kurt Strange, Giver skole, Aars.
- R. 64 Nielsen, Lene Birk, frk., lærerstuderende, Søgade, Virklund.
- St. 28 Nielsen, Oscar, lektor, Tornebakken 5, Virum.
- St. 66 Nymark, Lis, frk., Tranebjerg, Samsø.
- St. 65 Nørlund, Else Marie, frk. Sejsvej 3, Silkeborg.
- St. 64 Nørlund, Søren Chr., lærerstuderende, Sejsvej 3, Silkeborg.

O

- St. 51-S 56 Olesen, Verner Borring, lærer, Nybovej 6, Silkeborg.

P

- St. 58 Pattinson, Inger, fru, f. Buchreit, 6 Grange Avenue, Stanmore, Middx, London, England.
- St. 66 Pedersen, Aksel Uhrhammer, Marienlyst, Kjellerup.
- St. 43 Pedersen, Axel, landinspektør, Vesterå 1, Aalborg.
- R. 64 Pedersen, Anne-Marie, frk. Helgesvej 1, 1. sal t.h., København F.
- St. 61 Pedersen, Birthe Troelsen, frk. korrespondent, Aldershvilevej 121 D, st. t.h., Bagsværd.
- St. 18 Pedersen, Henry, fabrikant, Aahavevej 85, Silkeborg.
- St. 67 Pedersen, Lise Berg, frk., Vinding skole, Vinding st.
- St. 61 Pedersen, Ove, stud. scient., Søndergård, Thorsø st.

- St. 64 Pedersen, Vagn Dahl, stud. scient. pol., Børglumkollegiet, v. 344, Børglumvej 2, Risskov.
 St. 64 Petersen, Karen-Lise Nissen, frk. 3 spr. korrespondent, Teglværksvej, Gjern.
 St. 43 Petersen, Poul, kontorchef, Jordbrovej 5, Aarhus N.
 St. 48 Poulsen, Erik, organist, Dalgasgade 21, Silkeborg.
 R. 65 Poulsen, Lone Hyltdgaard, frk., »Børnely«, Aagade 30, Kjellerup.

R

- R. 11 Randrup, Edith, fru, f. Lauritzen, Østergade 13, Silkeborg.
 St. 44 Rasmussen, Børge, »Lyngholm«, Grauballe.
 St. 36 Rasmussen, Henry Vestergaard, ekspeditionssekretær, cand. oecon., Bygtoften 8, Brede pr. Lyngby.
 St. 36 Rasmussen, Ingeborg, fru, f. Zachariassen, Thorshavn, Færøerne.
 St. 43 Rasmussen, Jørgen E., rådgivende civilingeniør, Sorgenfrivej 8, Kgs. Lyngby.
 St. 41 Rasmussen, Knud, tandlæge, Vesterå 12-14, Aalborg.
 R. 53 Rasmussen, Lilly, fru, f. Saxberg, Gamby st., Fyn.
 St. 40 Ravn, Hans Jørgen, tandlæge, Spholtallé 14, Silkeborg.
 St. 58 Retbøll, Jes, adjunkt, Bynkevej, Sejs, Silkeborg.
 St. 10 Ring, Kristine, fru, læge, f. Koudahl, Grønnegade 1, 1. sal, Aarhus C.
 R. 64 Rolle, Bent M., lærerstudent, Ewaldsvej 30, Silkeborg.
 St. 44 Rolskov, Hans, civilingeniør, Leragervej 17, Ølby Lyng, Køge.
 St. 66 Rolskov, John, Sdr. Vissing pr. Brædstrup.
 St. Roos, Tanja, fru f. Hundrup, Frilandsvej 6, Lind pr. Herning.
 St. 18 Rosenløwe, Johs. pastor ener., Øster Søgade 96, København Ø.
 St. 27 Rosholm, Gunner, rektor, Katedralskolen, Odense.
 St. 34 Rydahl, Halvor, prokurist, Hummeltoften 50, Virum.
 St. 62 Rytter, Erik, stud. med., Langsøvej 9, Silkeborg.
 St. 35 Rønne, Karen, fru, f. Jepsen, Kvædevej 58, Virum.
 St. 62 Rønne, Sten, stud. odont., Fuglesangallé 28, Aarhus V.

S

- St. 45 Schaffalitzky de Muckadell, Ellinor, baronesse, f. Lüttichau, Glen William Lodge, Ballingarry, Co. Limerick, Irland.
 St. 50 Schirmer, Kirsten, fru, f. Overgård, Midtåsen 54 a, Ljøn, Norge.
 St. 47 Schou, Grethe, fru, lægeaut. fysioterapeut, f. Svstrup, Frederiksberggade 98, Silkeborg.

- St. 53 Schou, Poul Kromann, Vinderslev, Kjellerup.
 R. 17 Sehested, Regnar, muremester, Vestergade 79 a, Silkeborg.
 St. 62 Seibæk, Eva, frk., stud. mag., Kollegium 2, værelse 521, Universitetsparken, Aarhus C.
 St. 17 Seligmann, Ina, frk., sekretær, Kong Georgsvej 52, 5. sal, København F.
 St. 24 Sikjær, Søren, professor, Harsdorffsvej 6 a, København V.
 St. 22 Simonsgaard, R., fru, fabrikant, f. Jochomsen, Blidahpark 13, Hellerup.
 St. 66 Skibsted, Leif Horsfelt, stud. pharm., Nørre Allé 64, Silkeborg.
 St. 50 Skott, Lilly, fru, cand. mag., f. Hansen, Rantzausminde 23A, Svendborg.
 St. 64 Skov, Jørgen, stud. jur., Frederiksallé 151, 2. sal, Aarhus C.
 St. 59-S. 62 Skov, Søren, lærer, Pax, Brenderup, Fyn.
 St. 62 Slottved, Lis, frk., sekretær, »Damhuset«, Them.
 St. 50 Smerup, Poul Foppe, lærer, Bakkevej, Bramminge.
 St. 29 Smidt, Robert B., fuldmægtig, Højbovej 15, Lemvig.
 St. 22 Spalk, Rich. Jensen, civiling., fabrikant, Kirkegade 7, Ikast.
 St. 54-S. 56 Stengaard, Karen Elisabeth, fru, f. Sørensen, Vievær 14, Trærød, pr. Vedbæk.
 St. 56 Stilling, Svend, vicedstadsbibliotekar, Søborg Parkallé 146, Søborg.
 R. 15 Stokholm, Alfred, direktør for V.O.H., Brædstrup, Søndergade 25, Brædstrup.
 R. 09-S. 14 Stoye, Eleonora, fru, f. Sørensen, Fortegården, Femmøllervej 10, Risskov.
 St. 65 Straarup, Kirsten Ravn, frk., stud. jur., Birkegade 2, Århus N.
 St. 45 Svendsen, Bodil, fru, f. Blenker, Hørvej 9, Dagnæs, pr. Horsens.
 R. 22 Svendsen, Gerda Evendorf, frk., socialkonsulent, Uglebjergvej 2, Roskilde.
 St. 55 Søby, Gunner, cand. mag., Remstrupvej 13, Silkeborg.
 St. 46 Søndergaard, Ellen Marie, fru, f. Brix, »Grønningen«, Tingstrupvej 11, Thisted.
 St. 62-S. 65 Søndergaard, Jørn, lærer, Nørregade 36, Lem st.
 St. 37 Sørensen, Ejner C., tandlæge, Torvet 4, Viby J.
 R. 15 Sørensen, Ellen Margrethe, fru, f. Jørgensen, »Egedal«, Svejbæk.
 R. 55 Sørensen, Gerda Rahbek, fru, husholdningskonsulent, f. Christensen, Paradisbakken 20, Holte.
 R. 22 Sørensen, Kai, bogtrykker, Vestergade 30, Silkeborg.

- St. 47 Sørensen, Karen Bjark, fru, f. Sørensen, bibliotekar, præstegården, Stenstrup, Fyn.
 St. 67 Sørensen, Per, Skovly, Viborgvej, Ans by.
 St. 37 Sørensen, Ulla, frk., forstanderinde, Centralsygehuset, Randers.

T

- St. 61 Tandrup, Hanne F., fru sygeplejerske, f. Mortensen, Eskebækparken 14, 1. tv., Skanderborg.
 M. Teller, Vibeke, fru, f. Jørgensen, Strandvej 130 d 4, Hellerup.
 St. 59-S. 62 Thanning, Inger, fru, lærerinde, f. Hansen, Sonnerupvej, Alkestrup, Tureby.
 R. 29 Thellesen, Gunnar, kriminaloverbetjent, Peter Bruunsvej 261, Ålborg.
 St. 31 Thiel-Nielsen, Jacob Einar, overlærer, Buskager 22, Vanløse.
 St. 55 Thoft-Christensen, Palle, ingeniørdocent, lic. techn., Evasvej 18, Hasseris, Aalborg.
 St. 64 Thomsen, Ada, Enghavevej 4, III, Holstebro.
 St. 67 Thomsen, Bodil Riis, frk., »Vandstedgaard«, pr. Ans by.
 St. 61 Thomsen, Ebbe Glavind, akademiingeniør, Bøgebjergvej, Virklund.
 St. 52-S. 55 Thomsen, Kirsten Kragtig, fru, lærerinde, f. Sørensen, Falkevej 38, Herning.
 St. 62 Thormann, Niels Henrik, stud. mag., Herskind Skole, pr. Skovby, Østj.
 St. 30 Thygesen, Søren, fabrikant, Tulstrupvej 9, Ikast.
 St. 64 Thyrted, Tage, Skanderborgvej 36, 4., Århus C.

- St. 63 Topsø-Jensen, Birgitte, frk., Strandvejen 322, Klampenborg.
 St. 62 Trolle-Schultz, Helle-Vibeke, fru, stud. psych., Frimestervej 40 st., tv., København NV.

V - W

- St. 67 Wagner, Jens, Glumsøvej 11, København Brh.
 St. 44 Wang, Gerda, frk., lærerinde, Søgårdsvej 7 b st., Gentofte.
 St. 43 Warberg, Dan, advokat, Brædstrup.
 St. 36-S. 40 Villumsen, Villiam, seminarielektor, Nordvest Passagen 50, Århus N.
 St. 42 Vinkel, Else, fru, læge, f. Barslund, Saltøvej 5, Vanløse.
 St. 60 Westergaard, Søren J., civilingeniør, Tofteledet 28, Herlev.

Z

- St. 31 Zetterstrøm, Gustav, overlærer, Drejervej 16, Randers.
 R. 62 Zeuthen, Hanne, frk., sygeplejeelev, Sølystvej 29, Silkeborg.
 St. 61-S. 65 Zeuthen, Jytte, fru, lærerinde, f. Zeuthen, Falkenborgvej 8, Frederikssund.

Ø

- St. 60 Østerby, Jan, Løve, Slesvigvej 6, Silkeborg.
 St. 59-62 Østergaard, Kirsten, frk., lærerinde, Lilletoften 111 st. tv., Skovlunde.
 St. 60 Østergaard, Per, civilingeniør, Moselund, Engesvang.

Å

- R. 59-St. 62 Aagaard, Mogens, Fjeldstedvej 32, Ry.

MEDLEMSLISTE C

Medlemmer, som ikke har været elever i institutionen.

A

Albjørk, Sig., seminarielektor, Svejlbæk.
Andersen, Bent, seminarielektor, Kjærsgårdsvej 13, Silkeborg.
Andersen, Yrsa, fru, kantinebestyrer, Lyngbygade 15a, Silkeborg.

B

Baunvig, Inger, fru, lærerinde, Marienlundsvej 11, Silkeborg.
Bech, Sven, økonomiinspektør, Slesvigvej 30, Silkeborg.
Berg, Torben, adjunkt, Vestre allé 29, Silkeborg.
Blenker, Alfred, provst, Resenbro, Silkeborg.
Boes, J. P., øvelsesskolelærer, Sejs pr. Silkeborg.
Brygmann, Axel, adjunkt, Bakkevænget 69, Gl. Balle, Silkeborg.

C

Christensen, Gunnar, lektor, Mølløvænget 2, Stevnstrup.

E

Ege, Gerda, frk., cand. mag., Bargumsvej 15, Tønder.
Enemærke, G., forstander, Sølystvej 138, Silkeborg.

F

Fogh, Vibeke, fru, adjunkt, Vasevej 9, Holte.

G

Gro-Nielsen, K., seminarierektor, Skovvungen 12, Silkeborg.

H

Hammeris, Erik, lektor, Skansevej 57, Hillerød.
Hauschildt, M. L., fru, lærerinde, Godthåbsvej 7, Silkeborg.
Hemmingsen, Reimer, adjunkt, Porsevænget, Sejs pr. Silkeborg.

J

Jensen, Karen Margr., frk., lærerinde, Havrevænget 35, Gørdvad, Silkeborg.

K

Kjærulf, Nils, lektor, Skovløbervej, Silkeborg.
Kornum, Kirsten, fru, lærerinde, Skovvungen, 20, Silkeborg.
Kornum, Viggo, seminarielektor, Skovvungen 20, Silkeborg.
Kristensen, Ellen Leschly, fru, lektor, f. Linderstrøm-Lang, Silkeborghus, Silkeborg.
Kristiansen, Eivind Mondrup, seminarielektor, Vestergade 72, Silkeborg.

L

Larsen, Ida, fru, f. Munck, Skovløbervej 4, Silkeborg.
Leschly, H., overlærer, Ebeltoft.
Lester, Erik, lektor, Rønneallé 72, Silkeborg.

M

Madsen, Kjeld, seminarielektor, Vesterparken, Silkeborg.
Mallett, G., fru, seminarielektor, f. Utzon, Vestre allé 49, Silkeborg.
Marcussen, Kirsten, frk., seminarielektor, Færgevej 24, Silkeborg.
Messell, Erik, seminarielærer, Skolegade 2¹, Silkeborg.
Morsbøl, Finn, adjunkt, Rønneallé 90, Silkeborg.
Mulvad, Georg, seminarielektor, Almindsøvej 3, Silkeborg.
Munk, Anders, professor, dr. phil., Sauntes vænge 9, Gentofte.
Munk, Otto, seminarielektor, Paradiset, Virklund, Silkeborg.

N

Nielsen, S. Anker, seminarielektor, Grøndalsvej 18, Silkeborg.
Nordentoft, Annelise Munck, frk., seminarielektor, Holgersvej 14, Charlottenlund.
Nyborg, Aksel, adjunkt, Svejlbæk.

P

Pedersen, Else Thyrsted, fru, musikpædagog, Adler Lundsgade 18, Silkeborg.
Pedersen, H.-O. Poul, seminarielektor, »Marienlyst«, Virklund.
Petersen, Børge, lektor, Langs Banen 16, Virum.

R

Rasmussen, E. V., lektor, Hostrupsgade 2, Silkeborg.
Rasmussen, Karen Bang, fru, lærerinde, Frederiksberggade 55, Silkeborg.
Rasmussen, Knud, seminarielektor, Åhavevej 74, Silkeborg.
Ravn, Jørgen, Chr., forstander, Ansvej 22 B, Silkeborg.
Ringgaard, Niels, seminarielektor, Søholtallé 42, Silkeborg.

S

Schrøder, Sv. Aa., pedel, Estrupsgade 5, Silkeborg.
Skibsted, Arne, seminarielektor, Nørre allé 64, Silkeborg.
Skibsted, Vagn, lærer, Skolegade 60, Silkeborg.
Sørensen, Kirsten Guldager, fru, musikpædagog, Sankelmarksvej 18, Silkeborg.

T

Thastum, Erik, rektor, Th. Langs gymnasium, Silkeborg.
Toft, Leo, lektor, Vibevej 2, Silkeborg.
Toftbæk, Elly, frk., lærerinde, Solbakkevej 31, Silkeborg.

Z

Zillmer, Klaus J., Almindsøvej 1, Silkeborg.

MEDLEMSLISTE D

Hovedskolen

A

- H. 65 Andersen, Ingvar Bækgaard, Moselund pr. Engesvang.
H. 66 Andersen, Kirsten Brandt, frk., Rylevej 13, Silkeborg.

B

- H. 66 Bilde, Bente, frk., Storegade 41, Fårvang.
H. 67 Bjergbæk, Bent Sandfeldt, Voel pr. Silkeborg.
H. 64 Blokager, Bo, Skolegade 30, Silkeborg.

C

- H. 65 Christensen, Henrik Østergaard, Østergade 14, Bording.
H. 66 Christensen, Lisbet Widt, frk., Bredhøjvej 30, Silkeborg.
H. 67 Christiansen, Finn, Nisset, Lemming.
H. 66 Correll, Lene, frk., Katkjærhus, Bryrup.

E

- H. 66 Ellyt, Annalise, frk., Vestergade 26, Silkeborg.

H

- H. 63 Hansen, Alex Busk, Grønningen 12, Ejstrupholm.
H. 65 Hansen, Elsebeth, frk., husassistent, Bellerupgård, Sejling pr. Skæggær.
H. 63 Hansen, Flemming Friis, Skolegade 21, 1., Silkeborg.
H. 65 Hede, Bente Christine, frk., Grøndalsgårdsvej 25, Funder, Silkeborg.
H. 63 Holmark, Finn Olaf, førstemejerist, Ellemosevej 9, Hadsten.

J

- H. 67 Jensen, Dorit Bach, frk., kontorelev, Teglværksvej 2, Gern.
H. 66 Jensen, Steven G., medhjælper, De Unges Hjem, Brædstrup.
H. 67 Johansson, Erik, Smedebakken 21, Silkeborg.
H. 65 Jørgensen, Gert Møller, Nørre Allé 37, Silkeborg.

L

- H. 67 Larsen, Ida Hede, frk., Skovbrynet 6, Silkeborg.
H. 65 Larsen, Ulrik Behrens, c/o mejeribestyrer Th. Larsen, Grauballe.
H. 64 Lassen, Aase Richter, frk., Klüwersgade 1, Silkeborg.
H. 64 Lassen, Peder Vinkler, kontorist, Gl. Kongevej 40, Engesvang.
H. 66 Lykke, Erik, Erslev mejeri, Mors.

M

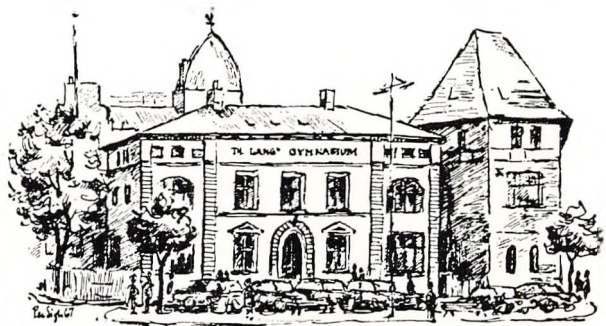
- H. 64 Mikkelsen, Alice, frk., kontorassistent, Grauballe.
H. 66 Mikkelsen, Kirsten, frk., klinikelev, Silkeborg Tekniske Skole, Kejlstrupvej, Silkeborg.
H. 66 Mikkelsen, Poul-Erik Boes, lærling, Silkeborg Tekniske Skole, Kejlstrupvej, Silkeborg.
H. 63 Munch, Jens Ove, »Dalgård«, Lemming.
H. 66 Munch, Lisbeth, frk., »Dalgård«, Lemming.

R

- H. 66 Rasmussen, Kirsten, frk., plejer, Sølystvej 86, Silkeborg.
H. 66 Rasmussen, Lise, frk., praktikant, Åhavevej 74, Silkeborg.

T

- H. 63 Tønning, Niels Christian, kontorassistent, Silkeborgvej, Sejs pr. Silkeborg.

Indholdsfortegnelse

Redaktionel hilsen	2
Seminarielærer Otto Munk tager sin afsked fra seminariet	3
Seminariet siden sidst	4
... for nu skal alle more sig	6
Gymnasiet siden sidst	8
Stand by	9
Øvelsesskolen siden sidst	10
Vi er også med	14
Fattige i ånden	16
Formningslæreren analyserer	19
Ole Sarvig: Husene	24
Didaskalos og Kéryx	27
Fra »feltlæreren«s rapporter	31
Th. Langs Gymnasiums elevråd	33
De lærerstuderendes forening	34
»Huginn« 1967-68	36
Nye love	38
Th. Langs Skolers Samfund, bestyrelsen	40
Regnskab	40
Medlemsliste B	41
Medlemsliste C	47
Medlemsliste D	48